Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 599
Vineri 22 ianuarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Pentru o producție sporită de legume

Ținînd seama de importanța pe care o are sectorul legumicol pentru aprovizionarea oamenilor muncii, regimul nostru democrat-popular îi acordă un sprijin permanent și multilateral. Ca urmare, atît suprafața grădinilor de legume cît și producțiile medii obținute la ha. sînt în continuă creștere. Numai în unitățile agricole cooperatiste, bunăoară, suprafețele cultivate cu legume s-au mărit în anul trecut cu peste 16.000 de ha, față de 1958.

In anul care s-a scurs a fost întărită și baza tehnico-materială a sectorului legumicol. Au fost asigurate — pe bază de contractare — unităților agricole cooperatiste, cantități însemnate de materiale pentru amenajarea răsadnițelor, semințe de calitate, îngrășăminte, insecto-fungicide și altele. In gospodăriile agricole socialiste a fost mărită simțitor suprafața serelor și răsadnițelor, s-a dezvoltat cultura legumelor forțate și timpurii. Este deajuns să arătăm în această privință că numai unitățile agricole cooperatiste au însămînțat în anul trecut circa 12.000 de ha cu legume timpurii, adică cu 50 la sută mai mult decît prevedea planul inițial.

Organizîndu-și mai bine munca, aplicînd pe scară largă metodele agrotehnice înaintate, numeroase gospodării agricole de stat și colective au obținut în anul trecut recolte sporite de legume. La gospodăria agricolă colectivă „Prietenia Romîno-Coreeană", din comuna Făcăeni, regiunea Constanța, de pildă, au fost recoltate de pe un hectar 47.000 kg de cartofi, iar de pe întreaga suprafață cultivată cu soiul Viola (folosindu-se material de sămînță produs în gospodărie prin plantarea de vară), 30.000 kg la ha. Colectiviștii din Borș, regiunea Oradea, au obținut 60.000 de kg morcovi la ha, cei din comuna Nedeia, regiunea Craiova, 83.054 kg tomate la ha, iar gospodăria colectivă din Virteju, regiunea București, 40.000 kg. castraveți la ha. Datorită obținerii unor producții sporite de legume, sectorul socialist din agricultură a contribuit substanțial la aprovizionarea centrelor populate, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

La înfăptuirea sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 pentru continua sporire a producției agricole, o contribuție importantă trebuie s-o aducă și sectorul legumicol. Necesitățile crescînde ale consumului intern cît și ale exportului impun obținerea în anul acesta a unor cantități sporite de produse legumicole. Pentru îndeplinirea sarcinilor este necesar să fie descoperite și puse în valoare toate rezervele existente atît pentru mărirea suprafețelor cultivate cu legume cît și în direcția sporirii producției la unitatea de suprafață. Ne aflăm în perioada cînd în unitățile agricole cooperatiste se întocmesc planurile de producție pe anul în curs. Acum este momentul cel mai potrivit pentru a convinge pe cît mai mulți colectiviști și întovărășiți să mărească suprafețele cultivate cu legume, să lupte pentru o producție sporită la hectar.

Conducerile gospodăriilor agricole de asemenea nu trebuie să scape din vedere măsurile cele mai indicate menite să ducă la rentabilizarea legumiculturii.

Trebuie mers pe linia specializării unităților agricole socialiste — îndeosebi a gospodăriilor colective din jurul centrelor populate și a fabricilor de conserve — în producerea legumelor forțate și timpurii, culturi care aduc însemnate venituri. Cît de bănoase sînt legumele forțate și timpurii o dovedesc rezultatele obținute în ultimii ani de numeroase unități agricole de stat și cooperatiste. Astfel, gospodăria colectivă din Anadalchioi, regiunea Constanța, a obținut anul trecut din sectorul legumicol aproape 1.300.000 de lei, adică 83 la sută din venitul bănesc total. La realizarea acestuia au contribuit în mare măsură legumele timpurii și mai ales tomatele timpurii din soiul California, cultivate pe 42 de ha. Colectiviștii au izbutit să valorifice pe piață, la prețuri bune, cantități sporite de legume începînd din luna mai, fapt care a ajutat gospodăriei să împartă lunar membrilor avansuri bănești de 10 lei la fiecare zi-muncă.

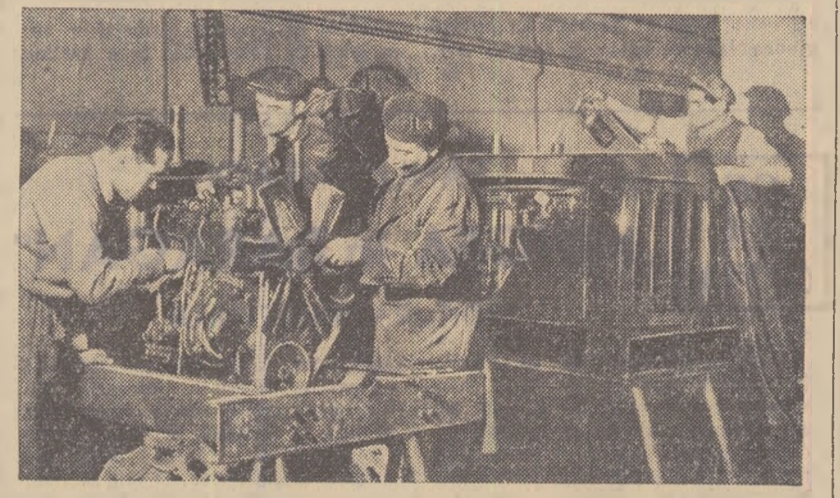
Cu toată importanța mare pe care o prezintă dezvoltarea culturii legumelor forțate și timpurii, se constată că nu peste tot se acordă atenția cuvenită acestei acțiuni. In regiunile București, Timișoara, Craiova și altele, unde există o veche tradiție în legumicultură, au fost însămînțate pînă în prezent suprafețe mici pentru producerea legumelor forțate.

Deosebită atenție trebuie dată dezvoltării culturii cartofului, îndeosebi celui timpuriu. In regiunile Iași, Bacău, Ploești, Pitești, Craiova, Timișoara, Oradea și altele, sînt raioane unde deși există condiții naturale prielnice culturii cartofului de toamnă, suprafețele ocupate cu această plantă sînt încă mult prea mici față de posibilități. Ținînd seama de cerințele sporite ale aprovizionării populației și de faptul că regiunile respective trebuie să-și asigure în anul acesta pe plan local cartofii de toamnă necesari consumului, este nevoie să se acorde o grijă deosebită atît extinderii suprafețelor cultivate cu cartofi, cît și aplicării pe scară largă a măsurilor agrotehnice cerute de sporirea producției la ha.

In perioada actuală nu trebuie neglijată o acțiune foarte importantă și anume încheierea contractelor pentru producerea legumelor și cartofilor. Unitățile agricole cooperatiste trebuie îndrumate să contracteze cu statul și cu cooperația cantități cît mai mari de produse legumicole. In felul acesta ele vor putea beneficia din plin de ajutorul acordat, vor putea executa la vreme lucrările în legumicultură și obține recolte sporite. Organele agricole sînt datoare să controleze pe teren felul în care unitățile care înființează culturi de legume sînt aprovizionate cu materiale și să acorde totodată acestora sprijinul tehnic necesar.

Ne aflăm în sezonul cînd în legumicultură trebuie executate o serie de lucrări deosebit de importante: amenajarea răsadnițelor și însămînțarea culturilor forțate, pregătirea semințelor și a utilajului grădinăresc etc. Legumicultorii trebuie îndrumați de specialiști să-și asigure în măsură cît mai mare semințe din soiuri timpurii valoroase. Este necesar de asemenea, să se folosească acum fiecare zi bună de lucru pentru continuarea arăturilor și a fertilizării solului în grădinile de legume, punerea la punct a amenajărilor și instalațiilor de irigare, transportul gunoiului proaspăt pentru răsadnițe ș.a.m.d. In unele regiuni, ca de pildă, Iași, Suceava, Cluj, Pitești și altele aceste lucrări de sezon sînt rămase în urmă și trebuie grăbite. Pe măsură ce timpul permite, trebuie să se treacă la însămînțarea în „ferestrele iernii" a legumelor care rezistă la temperaturi mai scăzute.

In dezvoltarea sectorului legumicol un rol important revine cadrelor de specialiști din agricultură. Fiecare tehnician, fiecare inginer agronom trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru a introduce în practica legumicolă metodele avansate menite să ducă la rentabilizarea și mărirea producției, la obținerea unor recolte timpurii și de calitate. In cunoașterea și însușirea acestor metode un ajutor de preț îl poate aduce învățămîntul agricol de masă care se desfășoară în prezent în toate regiunile țării. Prin îmbinarea cît mai strînsă a teoriei cu practica, prin legarea conținutului lecțiilor respective de specificul fiecărei unități, prin organizarea demonstrațiilor practice, vor putea fi pregătite cadre de nădejde, capabile să contribuie din plin la dezvoltarea sectorului legumicol din țara noastră.

Și la centrul mecanic Dudești-Cioplea, regiunea București, se lucrează intens în aceste zile la repararea tractoarelor și motoarelor de tractor. Pînă în prezent aci au fost reparate peste 100 de tractoare și motoare. In clișeu: echipa de mecanici monteri condusă de tov. Betz Zorel, lucrînd la asamblarea pieselor unui motor.

În gospodăriile de stat

Se acordă o atenție deosebită culturilor de toamnă

Obținerea unei producții bune de cereale de toamnă este strîns condiționată nu numai de modul cum au fost respectate regulile agrotehnice cu prilejul pregătirii terenului și însămînțării, ci și de grija pe care muncitorii și inginerii o acordă întreținerii culturilor respective în timpul iernii.

Potrivit instrucțiunilor date de către Departamentul gospodăriilor agricole de stat, Trusturile regionale Gostat au fost obligate ca la fiecare început de lună, să comunice Direcției producției vegetale din Departament starea de vegetație a tuturor culturilor de toamnă.

Pentru ca gospodăriile de stat să poată face observații cît mai juste asupra modului cum se prezintă semănăturile de toamnă, Trusturile Gostat au primit sarcina să ceară unităților în subordine a stabili puncte precise de observații permanente care să fie delimitate prin țăruși. Aceste puncte de observație urmau să fie stabilite în locuri cît mai caracteristice, care să reprezinte media vegetației culturii de grîu, secară, orz de toamnă etc.

Unele Trusturi regionale Gostat au înțeles marea importanță a urmăririi stării de vegetație a culturilor de toamnă și au îndrumat gospodăriile de stat să cerceteze continuu tarlalele însămînțate cu grîu, secară sau cu orz de toamnă, luînd totodată măsurile ce se impun în vederea întreținerii culturilor pe timpul iernii.

Astfel, în gospodăriile de stat din regiunea Galați s-a stabilit că 9.077 de hectare însămînțate cu grîu, se prezintă pînă în prezent foarte bine, 19.058 de hectare au primit calificativul bine, iar 15.120 potrivit. Pe 5.601

(Continuare în pag. 4-a)

La S.M.T. Chirnogeni

Reparații de calitate ieftine

In aceste zile dacă sosești pe înoptat la Chirnogeni, raionul Negru Vodă, cu trenul de seară sau cu vreo mașină de ocazie, nu-ți mai pui ca altă dată întrebarea: „Unde voi trage la noapte? Voi găsi pe cineva la S.M.T.? Acestor întrebări le dăm răspunsul pe loc, atelierele stațiunii, luminate ca ziua, în care zgomotul strungurilor și al ciocanelor te anunță că aici se lucrează pînă tîrziu în noapte. Odată intrat în atelier te întîmpină mecanicul șef, tov. ing. Gh. Dumitrescu, care urmărește activitatea la reparații a schimbului de noapte.

„Vrem să terminăm în cîteva zile reparația întregului utilaj ce va fi folosit la muncile de primăvară, spunea de curînd inginerul mecanic șef. Aceasta mai ales ca să folosim din plin și ferestrele de iarnă la executarea arăturilor adînci, neterminate din toamnă".

In acea seară am văzut la lucru strungarii din schimbul II, pe fierarul Florea Cîrlig, meșterind la niște grape cu colți, pe mecanicul Dumitru Ion lucrînd la bancul de centricubat pompele de injecție și pe alți cîțiva mecanici și tractoriști.

A doua zi, munca în atelier era parcă și mai animată. Ceea ce îți atrăgea însă atenția era modul în care se lucra: în hala de montaj numai la șasiuri și montaj general, restul organelor în diferite încăperi alăturate. Se folosește deci metoda ansamblelor și subansamblelor. Posturile sînt conduse de cei mai destoinici mecanici ajutați de tractoriști și șefii de brigadă. In felul acesta lucrul este mai spornic, calificarea mecanizatorilor crește, timpul de execuție este redus. Chiar și pentru semănători, pluguri, grape etc. au fost create posturi specializate.

Calitatea lucrului este verificată de mecanicul controlor și inginerul mecanic șef pe parcurs, pe faze de operații. Numai cînd aceștia avizează favorabil asupra calității lucrului făcut de un post specializat, organul respectiv trece mai departe la montajul general. In caz contrar retușările necesare se fac în cadrul aceluiași post, astfel că la recepția definitivă se insistă îndeosebi asupra asamblării generale a tractorului, a montajului tuturor anexelor și funcționării sale.

In grija lor pentru a reduce cît mai mult costul reparațiilor, mecanizatorii de aici folosesc pe scară largă metoda recondiționării pieselor vechi ce mai pot fi utilizate și confecționarea în atelierul propriu a cît mai multe repere. Acesta a fost de altfel și motivul pentru care conducerea stațiunii (director Traian Martalogu) a hotărît să execute reparația tuturor tractoarelor în atelierul propriu. Printre cele mai importante recondiționări ce se fac aici notăm: linia de arbore, pompe de injecție, chiulase, injectoare, motorașe de pornire, radiatoare, pompe de alimentare. De asemenea, diferite axe, roți, butuci, steluțe etc., se încarcă cu sudură și se reduc prin strunjire la cota normală. Cît privește confecționările din atelierul propriu, strungurile nu mai prididesc cu executarea diferitelor șuruburi, piulițe, bucșe, siguranțe, nituri, axe de disc pentru semănători și altele. Se mai confecționează din materiale neîntrebuințabile contrafișele și suporții de la scormonitorii plugurilor, aparatura pentru autoalimentarea tractoarelor etc.

Folosirea pe scară largă a recondiționărilor și fabricațiilor proprii a adus totdeauna stațiunii mari economii la reparații. In anul trecut de pildă, totalul economiilor se urcă la aproape 2 milioane lei, din care cea mai mare parte obținute la capitolul „reparații tractoare și mașini agricole"; prețul de cost al celor 94.000 hantri realizați (cu circa 20.000 hantri peste plan) a ajuns la 64 lei hantrul, cu 26,92 lei sub cel planificat.

Organizarea muncii reparațiilor pe ansamble, folosirea recondiționărilor și fabricațiilor în atelierul propriu și lucrul în două schimburi la posturile cheie, au permis mecanizatorilor de aici să dobîndească însemnate succese. La ora actuală cele 61 tractoare, 114 pluguri, 41 semănători pentru cereale și 36 pentru porumb, 44 cultivatoare tractate și purtate, 20 discuitori, 194 grape etc. sînt gata de a fi introduse în brazdă. De altfel tractoriștii fruntași de aici printre care Ion Sîndulescu, Gheorghe Gurău, Pintilie Precupenco, Gheorghe Iosif și alții care au realizat în anul trecut între 1.500-1.700 hantri fără reparații au și ieșit la cîmp folosind ferestrele iernii pentru executarea de arături adînci. Ei știu că în acest an au de realizat pe fiecare tractor convențional cîte 590 hantri și că prețul de cost al hantrului trebuie să fie de numai 60 de lei. De aceea au și pornit la treabă. Pentru ei campania agricolă a și început.

I. LEȘEANU

VIITORII INGINERI

A început sesiunea de examene și la Facultatea de agricultură și zootehnie a Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București. In fotografie — studenții Dumitru Popa și Borbala Pintye din anul I sînt examinați la topografie de către asistentul Petre Ionescu.

Sesiune de referate și comunicări științifice a I.C.Z.

La Institutul de cercetări zootehnice au început miercuri 20 ianuarie lucrările sesiunii anuale de referate și comunicări științifice la care participă numeroși cercetători din Institutele de cercetări și de învățămînt superior agrozootehnic, oameni de știință, reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și ai Academiei R.P.R. Cuvîntul de deschidere a sesiunii a fost rostit de tov. dr. Virgil Gligor, directorul Institutului.

În continuare au fost prezentate o serie de referate, dintre care amintim: „Determinarea valorii nutritive complexe a porumbului boabe", „Valoarea nutritivă a nutrețurilor verzi de pe pajiștile naturale din diferite regiuni ale țării", „Folosirea ureei în alimentația bovinelor și ovinelor", „Cercetări asupra preparării și folosirii nutrețurilor combinate la păsări, în condițiuni de fermă", „Contribuții la folosirea șroturilor de ricin și folosirea tescovinei și boștinei în hrana animalelor" etc.

Majoritatea referatelor prezentate în prima zi a sesiunii au avut un caracter aplicativ, fiind de un real sprijin pentru toți lucrătorii din sectorul creșterii animalelor.

O importantă pîrghie în obținerea de producții mari

ÎNTRECEREA SOCIALISTĂ pe întreg ciclul de producție

CONST. TANASE
membru al Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură

Pentru anul 1960 gospodăriilor agricole de stat le-a fost asigurată o bază tehnico-materială cu mult mai puternică decît în anii trecuți. A sporit și numărul tehnicienilor și inginerilor din aceste unități, iar cadrele existente și-au îmbogățit cu mult experiența în muncă.

La rîndul lor, organele sindicale împreună cu conducerile administrative — sub îndrumarea organizațiilor de bază P.M.R. — au posibilitatea de a folosi mai bine experiența acumulată în vederea mobilizării lucrătorilor spre a lua parte cu toate forțele la organizarea și conducerea producției agricole.

Consiliile sindicale regionale și raionale, — ca organe teritoriale ale C.C.S., apropiate de gospodăriile agricole de stat, — îndrumă și sprijină în prezent cu mai multă competență activitatea comitetelor de întreprindere, în scopul organizării temeinice a întrecerii socialiste și a consfătuirilor de producție.

Documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 constituie un prețios îndreptar pentru organele sindicale care trebuie să sprijine temeinic pe muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari în munca ce o duc pentru creșterea continuă a producției vegetale și animale și reducerea continuă a prețului de cost al produselor.

Intrecerea socialistă pe întreg ciclul de producție constituie una din metodele prin care organele sindicale din gospodăriile de stat contribuie la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

Intrecerea socialistă pe întregul ciclu de producție la culturile de cîmp începe o dată cu executarea lucrărilor de pregătire a însămînțărilor și se încheie o dată cu recoltarea, înmagazinarea și predarea produselor.

Obiectivele întrecerii pe întreg ciclul de producție se concretizează în cantitățile de produse pe care participanții la întrecere se angajează să le obțină peste sarcina de plan, ca și în obținerea unor cît mai de seamă economii, cu ajutorul cărora să se realizeze un preț de cost cît mai scăzut al produselor.

Intrucît prin realizarea angajamentelor luate în întrecerea socialistă își sporesc cîștigurile, lucrătorii din gospodăriile de stat sînt direct interesați să aplice în muncă cele mai noi metode agrozootehnice, să folosească inovațiile și raționalizările, să lupte prin toate mijloacele tehnice pentru sporirea productivității muncii.

In anul 1959, organele sindicale au organizat mai bine întrecerea pe întreg ciclul de producție, îmbunătățind calitatea consfătuirilor de producție, mobilizînd colectivele de muncă pentru ca acestea să execute lucrările în condiții optime, folosind mai bine mașinile și aplicînd diferențiat metodele agrotehnice. Toate acestea au contribuit ca în anul ce a trecut 143 de gospodării agricole de stat să obțină în medie, pe circa 100.000 de ha, între 2.000 și 3.000 de kg de grîu — secară la hectar.

O experiență valoroasă

Merită a fi evidențiată experiența cîștigată în organizarea întrecerii pe întregul ciclu de producție de către comitetele sindicale din gospodăriile de stat fruntașe. La G.A.S. Dragalina, regiunea București, de exemplu, organizarea întrecerii socialiste pe întregul ciclu de producție s-a încetățenit ca metodă permanentă. Aici angajamentele colectivului de muncă se stabilesc plecînd nu numai de la sarcinile de plan, ci și de la producțiile obținute în anii trecuți. Aceasta creează posibilitatea stabilirii unor angajamente care să ducă la recolte în continuă creștere, de la an la an. De pe 4.328 de ha cultivate cu grîu G.A.S. Dragalina a obținut în 1959 o producție medie de 2.250 de kg la hectar, dînd peste plan statului, 1.730 de tone de grîu. Rezultate asemănătoare celor de mai sus s-au obținut și la gospodăriile de stat: Pietroiu — regiunea Constanța, Grabaț — regiunea Timișoara și altele.

In întrecerea pe întregul ciclu de producție, brigăzile de mecanizare completă și-au găsit un larg cîmp de activitate și valorificare a inițiativelor creatoare, obținînd rezultate foarte bune în exploatarea cu randament sporit a mașinilor. Astfel, în întrecerea cu tovarășii lui, tov. Constantin Poenaru dintr-o brigadă de mecanizare completă a G.A.S. Teremia Mare, regiunea Timișoara, a recoltat cu combina, într-o singură zi, 27 de tone de grîu de pe 13 ha.

Demn de subliniat e faptul că în toate gospodăriile agricole de stat unde s-au obținut rezultate bune prin organizarea întrecerii socialiste pe întreg ciclul de producție, muncitorii au fost ajutați de către organele sindicale să cunoască bine sarcinile de plan. Analizînd temeinic posibilitățile existente, muncitorii au putut să stabilească obiective concrete în ce privește producția pe care o vor obține peste plan și reducerea cheltuielilor de producție. In scopul stimulării continue a muncitorilor aflați în întrecere, comitetele sindicale din aceste unități s-au preocupat în permanență de folosirea mijloacelor culturale pentru popularizarea fruntașilor în producție, ajutorarea de către fruntași a celor rămași în urmă. La locul de muncă au fost organizate schimburi de experiență și numeroase manifestări cultural-artistice.

In gospodării de stat fruntașe ca cele numite mai înainte, înfăptuirea măsurilor prevăzute pentru asigurarea îndeplinirii angajamentelor luate în întrecere a fost controlată periodic. Pentru rezolvarea diferitelor probleme mai grele, în perioada lucrărilor de întreținere și recoltare, comitetele sindicale au organizat consfătuiri de producție ori de cîte ori a fost nevoie. Astfel, au lucrat comitetele sindicale din G.A.S. Giarmata și Teremia Mare — regiunea Timișoara, G.A.S. Moțăței — regiunea Craiova, G.A.S. Hălchiu — regiunea Stalin, G.A.S. Mînăstirea — regiunea București și altele.

In organizarea și conducerea întrecerii socialiste pe întregul ciclu de producție au existat însă și destule deficiențe. Trebuie subliniat, în primul rînd, că datorită faptului că angajamentele sînt luate pe o perioadă mai lungă, unele comitete sindicale s-au mulțumit să... aștepte rezultatele, fără să acorde atenția necesară măsurilor ce trebuiau luate spre a se realiza angajamentele. Sînt și gospodării de stat unde, comitetele sindicale nu au analizat pe parcurs cum se prezintă culturile, nu au organizat consfătuiri de producție, nu i-au mobilizat pe muncitori, tehnicieni și ingineri să ia cele mai potrivite măsuri pentru buna întreținere și recoltarea culturilor la vreme, pentru buna îngrijire și exploatare a mașinilor.

Lăsînd ca lucrurile să se desfășoare la voia întîmplării, așteptîndu-se doar rezultatele, producțiile obținute la culturile de cîmp în 1959 au fost — în unele gospodării — sub posibilitățile existente.

Întrecerea a fost extinsă

In toamna anului 1959, întrecerea pe întregul ciclu de producție a fost îmbogățită cu elemente noi. Mecanizatorii dintr-un grup de opt brigăzi de mecanizare completă din G.A.S.-urile regiunii București s-au angajat ca în anul 1960 să obțină pe terenurile lucrate de ei producții de grîu și porumb boabe cu mult mai mari decît cele realizate pînă acum în unitățile lor și cu prețuri de cost foarte scăzute. Astfel, la grîu ei s-au angajat să obțină 4.500 de kg. la ha cu 350 de lei tona, iar la porumb 5000 de kg de porumb boabe la hectar cu 300 de lei tona. Ceva mai mult, acești vrednici mecanizatori — în dorința de a folosi întreaga capacitate de lucru a utilajului în tot cursul anului și în dorința de a veni în sprijinul sporirii producției animale — s-au angajat să realizeze cel puțin 60 de tone de porumb siloz la hectar cu sub 60 de lei tona. Foarte important este faptul că inițiativa celor opt brigăzi de mecanizare completă a fost îmbrățișată și de către multe asemenea brigăzi din regiunile Constanța, Galați, Craiova, Iași, Oradea, Timișoara și Pitești.

Numărul gospodăriilor de stat unde se organizează întrecerea socialistă pe întregul ciclu de producție a crescut simțitor în ultimul an. Foarte important e faptul că această formă de organizare a întrecerii socialiste cuprinde din ce în ce mai mult și muncitori din sectoarele viti-pomicole și zootehnic, din brigăzile permanente ale S.M.T.-urilor care lucrează pe ogoarele gospodăriilor colective.

In sectorul viti-pomicol angajamentele în întrecere ale lucrătorilor se pot lua o dată cu începerea lucrărilor de toamnă, rezultatele înregistrîndu-se o dată cu recoltarea strugurilor și fructelor. In sectorul zootehnic, crescătorii de animale pot participa la întrecere în funcție de speciile de animale pe care le au în îngrijire. De exemplu, ciobanii își pot lua angajamente de la începerea montei sau însămînțărilor artificiale pînă la obținerea producției de miei, lînă și lapte; muncitorii de la îngrășătoriile de porci o dată cu primirea lotului respectiv pentru îngrășare, pînă la predarea animalelor, cu obiectivul de a spori creșterea în greutate zilnică și obținerea producției cu un preț de cost cît mai scăzut. Rezultate foarte bune pot obține mulgătorii în întrecerea pe întreaga perioadă de lactație a vacilor. In această privință, experiența mulgătorilor din gos-

(Continuare în pag. a 2-a)

DOI VECINI

Doi vecini, doi țărani din satul Răcătoiu, aflat la cîțiva kilometri de Bacău; doi prieteni: Vasile Sdrobiș și Dima Mihai. Se cunosc de zeci de ani. S-au născut în același sat și au crescut pe aceeași uliță. S-au jucat împreună, au păscut caii, au muncit la chiaburi, de îndată ce s-au ajuns băiețandri, au jucat fetele la horă; și-au împărtășit unul altuia necazurile și bucuriile. Doi vecini, doi prieteni. Ani de zile, de cînd se cunosc, nu s-au certat niciodată; grijile vieții grele din trecut i-au apropiat parcă și mai mult...

In urmă cu un an, într-o zi de ianuarie, s-a întîmplat însă un lucru deosebit. Vecinii s-au întîlnit ca de obicei dis-de-dimineață față-n față, în poarta casei. Vasile Sdrobiș, era vesel, dar se pare că veselia lui nu prea era pe placul vecinului.

— Am auzit c-ai dat cerere de înscriere în colectivă, îi zise Dima posac. E adevărat?

— Adevărat, răspunse Vasile cu zîmbetul pe față. Da de ce mă întrebi?

— Așa!... Nu puteai să mai aștepți? Să vezi mai bine cum merge treaba în gospodărie?...

— Ce să mai aștept, mă vecine. Tu pe ce lume trăiești?!

— Apăi, mi se pare că tot pe aceea pe care trăiești și tu... Da, oricum puteai să-mi spui și mie... Doar prieteni sîntem...

— Să-ți spun? Ce să-ți mai spun, măi Mihăiță. Da' tu n-ai știut? Că doar și-n casa ta au venit aceeași oameni, să stea de vorbă. Doar ai văzut și tu ce-am văzut cu toții cînd am fost în vizită la gospodării.

— Eu zic că te-ai grăbit, continuă Dima, pe același ton posac. Să nu vii la anul să-mi ceri o baniță de mălai împrumut, adaugă el și intră în curte, trîntind poarta.

Din ziua aceea, nimeni nu i-a mai văzut împreună. A venit primăvara. Dima a arat, a semănat cu boii și cu plugul singur-singurel pe hectarul lui de pămînt. Vasile, intrat în familia colectiviștilor a văzut unite pămînturile celor 60 de familii, a văzut tractoare puternice trăgînd peste ele brazdă adîncă, a văzut aplicîndu-se peste tarlale îngrășăminte chimice, a muncit alături de alte brațe, puternice, pentru întărirea noii gospodării.

A venit vara și oamenii din Răcătău au secerat grîul. Gospodăria colectivă a cules de pe întinderea aurie, în medie 2.600 kg la ha. Dima Mihai a adus acasă, de pe jumătatea lui de hectar, cîteva sute de kilograme. Și a venit și toamna. Colectiviștii au strîns o recoltă de porumb cum nu s-a mai văzut de cînd e satul: aproape 4.000 de kg boabe la ha. Dima Mihai abia a ajuns la 900 de kg.

In urmă cu vreo două luni s-au împărțit la gospodăria colectivă produse și bani. Vasile Sdrobiș a trecut pe ulița strîmbă și gloduroasă a satului cu două căruțe vîrfuite de saci. A oprit în poarta casei noastre, să-l vadă vecinul.

Dar Mihai Dima nu se zărea prin curte. Lui Vasile i s-a părut însă că vede mișcîndu-se o perdea la fereastră. O fi fost Mihai, n-o fi fost, n-a luat în seamă. Destul că seara s-a pomenit cu el în poartă:

— Măi vecine, ia deschide...

Vasile i-a deschis, l-a poftit în casă (vecinul era însoțit și de nevastă-sa). Au cinstit împreună un pahar de vin, au mai vorbit de una, de alta, iar cînd a venit vorba despre gospodăria colectivă, Vasile i-a scos din buzunar un carnet și i l-a pus în față:

— Uite, citește și tu, vecine și să-mi spui pe urmă cum e cu banița cea de mălai pe care vroiai să mi-o-mprumuți. Facem tîrgul?

Mihai Dima s-a uitat, nu fără jenă, pe carnetul pe care erau notate toate produsele luate de Vasile pentru cele 250 de zile-muncă efectuate în cursul primului an de muncă în colectiv: 1.500 kg porumb, 1000 kg grîu, 87,500 kg zahăr, apoi brînză, zarzavat, coceni, paie.

— Și 12.000 de lei bani gheață, zise Vasile, bătîndu-se cu palma pe chimirul lat. Ei, ce zici? vecine. Îmi dai banița de mălai, sau te mai gîndești!? întrebă Vasile cu veselia lui obișnuită.

Dima zîmbi cu subînțeles și răspunse și el pe același ton:

— Ce să mă mai gîndesc, vecine. Adu-încoace hîrtie și cerneală.

Și îndată ce gazda îi puse înainte o foaie albă, Mihai începu a scrie cu scrisul lui mare, și lăbărțat: „Eu, subsemnatul Dima Mihai, din comuna Răcătău, raionul Bacău, rog să fiu primit în gospodăria colectivă..."

STELA NEAGU

ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE MASĂ ÎN RAIONUL BUHUȘI

In raionul Buhuși au fost organizate următoarele forme de învățămînt agrozootehnic de masă: 3 cercuri în G.A.S., 1 cerc cu mecanizatorii din S.M.T., 7 cercuri agrozootehnice pe lîngă gospodării agricole colective, 58 cercuri agrozootehnice pentru întovărășiți, 5 cicluri de conferințe și 65 sfaturi agrotehnice.

Pentru recrutarea cursanților au fost formate colective de selecționare pentru fiecare cerc, înscrierile făcîndu-se pe bază de cerere personală. In sprijinul acestei activități au fost amenajate săli corespunzătoare, s-au difuzat afișe și pliante, bibliotecile căminelor culturale și școlile au primit sarcina să pună la dispoziția lectorilor și cursanților materialul didactic necesar.

Sub îndrumarea comitetului raional de partid au fost organizate 4 echipe compuse din activiști de partid, cadre didactice și de specialitate, care să îndrume și să controleze felul cum se duce această activitate.

In general deschiderea cercurilor agrozootehnice a fost făcută într-un cadru sărbătoresc, mobilizarea cursanților devenind o preocupare atît a organelor locale cît și a cursanților înșiși. De exemplu, la întovărășirea „Olga Bancic" din comuna Bahna, cursantul Dabija Gheorghe, a propus ca fiecare cursant prezent să aducă cîte un cursant înscris care a absentat.

Datorită lecțiilor interesante, atrăgătoare, predate de lectorul Merticaru Grigore, la cercul agrotehnic de la întovărășirea „1 Mai" din comuna Rediu, numărul cursanților a crescut de la 70 la 79.

In urma analizei făcută la începutul lunii ianuarie de către comitetul raional de partid Buhuși, care se interesează în mod deosebit de învățămîntul de masă, a reieșit că din cele 141 cercuri, cicluri de conferințe și sfaturi agrotehnice, se deschiseseră 138. La prima lecție au participat 4.508 cursanți, la a doua 3.554, la a treia 4.007. Nu se deschiseseră pînă la acea dată, cercul agrotehnic de la gospodăria colectivă din Podoleni, cel de la întovărășirea „Donca Simo" din satul Goșmani, comuna Romîni și sfatul agrotehnic din comuna Balcani.

O slabă frecvență se constată la cercul agrozootehnic din satul Chebac și în comuna Cîndești unde din 124 de cursanți înscriși la cele trei cercuri frecventează în medie 80 de cursanți.

Lectorii cei mai sîrguincioși din raion au ținut peste 5 lecții. La cercurile agrozootehnice de pe lîngă gospodăriile colective din Rediu, Costișa, Gîrleni lecțiile au fost exemplificate cu mulaje, mostre naturale (plante și legume din expozițiile comunale) și proiecții de diafilme. O seamă de lectori au completat tematica cercurilor cu lecții izvorîte din documentele plenarei din 3-5 decembrie.

Sînt desigur, în raion și lectori care nu pregătesc lecțiile, nu citesc materiale noi, literatura și presa de specialitate, și care se prezintă în fața cursanților citind lecția din broșuri sau manuale școlare. Așa procedează lectorii Bejan Maria, Pristavu Lucreția, Culbece Dumitru, Maftei Aurel și alții. Conducerile unor gospodării colective ca cele din comunele Cîndești și Romîni nu s-au îngrijit de fel de mobilizarea cursanților la lecții, iar sfaturile agrotehnice din comunele Cîrleni și Tazlău se țin cu un număr foarte mic de auditori.

După cum reiese din cele arătate pînă acum, în acest raion învățămîntul agrozootehnic de masă nu se desfășoară mulțumitor. Trebuie îmbunătățită simțitor frecvența cursanților, ținerea cu regularitate a lecțiilor, calitatea și conținutul predării. Prin munca lor lectorii trebuie să convingă pe cursanți de superioritatea gospodăriei colective, să-i mobilizeze pentru sporirea producției la hectar, mărirea suprafețelor irigate, în acțiunea redării de noi terenuri agriculturii.

Ing. I. MOROSANU
corespondent

La colțul roșu al gospodăriei agricole colective din comuna Pribești — regiunea Iași — acum în timpul iernii un grup de colectiviști la o partidă de șah.

E bine să știm

CE ESTE FEBRA AFTOASĂ ȘI CUM POATE FI COMBĂTUTĂ

Febra aftoasă, denumită popular boală de gură și de picioare, este o maladie foarte molipsitoare, mai ales pentru vitele cornute mari, oi și porci. In anumite împrejurări această boală se poate lua și la om.

De regulă, la animale, febra aftoasă se localizează mai ales la gură și la copite. Boala începe prin călduri, micșorarea poftei de mîncare, sete mare, salivație puternică (animalului îi curg bale din gură).

Dacă se deschide gura animalului bolnav, pe fața internă a buzelor, pe gingii, pe cerul gurii și pe limbă se văd niște bășicuțe, denumite afte. Aceste bășicuțe se sparg și în locul lor rămîn răni sîngerînde, care fac ca animalul să nu mai poată apuca nutrețurile și să le mestece. Mai tîrziu aftele apar în spațiul dintre copite sau la baza lor și pe mamele (uger). In acest caz, animalul bolnav merge cu greutate, șchioapătă, iar uneori, după un timp, copita cade. La oi și porci boala se localizează mai ales la copite și se manifestă prin șchiopături.

Febra aftoasă este o molimă care se întinde cu repeziciune. Unul din factorii principali ai răspîndirii sale sînt oamenii care venind în contact cu vitele bolnave duc molima în alte sate sau chiar la mari depărtări.

Intinzîndu-se cu repeziciune, boala produce pierderi mari prin oprirea de la muncă a vitelor bolnave, scăderea producției de lapte, provocînd avorturi și moartea animalelor tinere.

Agentul patogen al febrei aftoase este un virus filtrabil, care poate fi determinat numai prin anumite lucrări de laborator.

De mai bine de treizeci de ani se cunosc trei tipuri diferite de virus, denumite cu inițialele A, O și C. Aceste trei tipuri de virus, deși produc semne de boală foarte asemănătoare, totuși se deosebesc între ele: vitele trecute prin boala produsă de unul din cele trei tipuri sau vaccinate contra unuia din ele, nu devin imune (rezistente) contra celorlalte două.

In ultimii ani, s-au pus în evidență, chiar în cadrul tipurilor de virus, diferite variante. Cunoașterea tipului sau variantei de virus aftos care a provocat o anumită epizootie are o deosebită importanță pentru combaterea bolii prin vaccinare. Numeroase observații practice arată că vaccinul nu este eficace, decît dacă este preparat cu tipul sau varianta, sau chiar cu tulpina de virus aftos care a provocat epizootia respectivă.

Pentru combaterea cu eficacitate a bolii se produc din timp vaccinuri bivalente sau chiar trivalente, preparate cu 2 tipuri (A și O) sau chiar cu trei tipuri (A, O și C), cu care se vaccinează vitele atunci cînd apare epizootia, înainte de a se determina și izola tulpina în cauză.

In ultimul timp, Institutul de Seruri și Vaccinuri „Pasteur" din București a reușit să prepare pentru prima oară în țară un vaccin contra febrei aftoase, avînd la bază tulpina O^2, izolată din epizootia din țara noastră. Vaccinul preparat și verificat, s-a dovedit eficace și a fost dat în producție.

Pe lîngă cantitățile sporite de vaccin, cu care se fac vaccinări masive, Institutul Pasteur a preparat și prepară în continuare cantități însemnate de ser antiaftos de convalescent, care poate fi folosit atît curativ, cît și preventiv la tineret (purcei, viței).

Pentru oprirea întinderii acestei maladii și lichidarea focarelor existente, Ministerul Agriculturii a luat măsuri severe menite să ducă în scurt timp la stingerea epizootiei de febră aftoasă din țara noastră.

In scopul obținerii unor rezultate cît mai bune în lichidarea focarelor de boală, este necesar să fie aplicate cu strictețe măsurile sanitar-veterinare recomandate de personalul de specialitate. Pe lîngă folosirea vaccinului și serului antiaftos, anunțarea imediată la sfatul popular a cazurilor de boală sau suspecte, reținerea la grajd a tuturor animalelor cu copita despicată din comuna unde a apărut molima, pînă la stingerea ei, executarea unei dezinfecții severe în curțile în care au fost animale bolnave, restrîngerea circulației oamenilor și a speciilor de animale care nu se îmbolnăvesc de febră aftoasă dar o pot transmite, sînt numai cîteva din măsurile care trebuie aplicate.

Dr. VASILE TOMESCU

O seară la cercul agrozootehnic

In una din serile trecute la căminul cultural din comuna Băiculești, raionul Curtea de Argeș, erau adunați cei peste 70 de bărbați și femei, cursanți ai cercului agrotehnic. Tovarășa Aurica Constantinescu, tehniciana agronom a comunei, vorbea celor prezenți despre „secretul" recoltelor mari obținute de gospodăria colectivă „Albina" și cele trei întovărășiri din localitate, față de gospodăriile țăranilor individuali. După cum înfățișa și graficul de pe tablă, la cele mai multe din culturi rezultatele obținute de gospodăria colectivă și de întovărășiri sînt încă odată mai mari decît cele ale țăranilor cu gospodărie individuală „Secretul" recoltelor mari este unirea terenului, lucrarea în comun cu mijloace mecanizate după cele mai avansate metode agrotehnice. In gospodăria agricolă colectivă „Albina" de pildă, întreaga suprafață arată imediat după recoltare cu tractorul la o adîncime de 22-25 cm.; odată cu arătura au fost introduse sub brazdă gunoi de grajd precum și îngrășăminte chimice.

— Recoltele mari obținute în sectorul socialist al agriculturii — spuse tehniciana au contribuit direct la ridicarea nivelului de trai al țărănimii colectiviste. Să luăm, de pildă, cazul a doi țărani muncitori. Unul este Iosif Avram, membru al întovărășirii „1 Mai" și altul este Demeter Petru țăran muncitor cu gospodărie individuală. Deși țăranul întovărășit avea o suprafață de două ori mai mică decît țăranul muncitor cu gospodărie individuală, el a obținut o producție globală (porumb și grîu la un loc) aproape egală cu cea obținută de țăranul muncitor cu gospodărie individuală fruntaș. Dacă țăranul muncitor Demeter Petru ar fi lucrat pămîntul în întovărășire, atunci el ar fi recoltat 15.000 kg. porumb în loc de 7.200 kg. și 6.600 kg. grîu în loc de 3.750 kg. cît a obținut lucrîndu-și pămîntul individual.

După ce a terminat predarea lecției, tehniciana a întrebat pe cursanți ce anume nu au înțeles! Se ridică în picioare un tînăr de vreo 18 ani, țăranul muncitor Marin Trandafirescu. El spuse: „Lecția am înțeles-o dar vreau mai multe amănunte despre introducerea mijloacelor mecanizate în agricultură"

Tehniciana îi dădu pe larg explicația cuvenită.

Stam într-o bancă din fund și ascultam atent fiecare cuvînt al lectorei. In vorbele ei, remarc dragostea sa de a împărtăși țăranilor muncitori din cunoștințele ce le posedă. In pauză, stau de vorbă cu dînsa. „In comuna noastră, îmi spuse tovarășa Constantinescu, cursurile cercurilor agrozootehnice de masă au început la mijlocul lunii noiembrie. Pînă acum la fiecare din aceste cercuri au fost predate cîte 9-10 lecții".

Printre cei ce ascultau explicațiile lectorei, l-am recunoscut pe utemistul Păvăluc Ilie care mi-a spus — că a făcut în gospodăria colectivă împreună cu familia sa 893 zile-muncă pentru care a primit 7.465 kg. grîu, 8.572 kg. porumb, 5.328 lei, 38 kg. brînză, 43 kg. zahăr.

Tehniciana agronom îmi vorbește apoi despre felul cum cursanții cercului agrotehnic au primit prevederile plenarei din 3-5 decembrie 1959.

— Acest document de partid a pus în fața țăranilor muncitori sarcini sporite, în primul rînd în creșterea producției animale și vegetale. In comunele învecinate Vîlcele, Zărnești și Bunești, aplicînd o agrotehnică corespunzătoare și cultivînd soiuri de hibrizi productivi, s-au obținut în anul 1959 producții care ajung chiar la 140.000 kg la ha. porumb de siloz, recoltat în faza de coacere lapte-ceară. Răspunzînd chemării partidului de a se acorda o și mai mare atenție porumbului siloz, țăranii muncitori din comuna noastră și satele aparținătoare, mobilizați de organizațiile de partid, studiază în prezent cu simț de răspundere, condițiile și posibilitățile fiecărei gospodării și iau măsuri pentru mărirea suprafețelor cu porumb pentru siloz și folosirea lui rațională în hrana animalelor.

Aceste lucruri frumoase, dragi prieteni, le-am aflat într-o seară tîrzie de iarnă la cercul agrotehnic.

ION COȚOI
corespondent

ÎNFRUMUSEȚEAZĂ COMUNA

Indemnați de organizația de partid și cu sprijinul deputaților, colectiviștii din Poarta Albă desfășoară o rodnică activitate în scopul înfrumusețării comunei lor. Pînă în prezent în comună au fost executate, peste 100 de borduri și aproape 300 de metri garduri tip.

In cursul acestui an, Poarta Albă își va schimba mult înfățișarea. Străzile largi, pavate și mărginite de trotuare, lumina electrică, difuzoarele din casele colectiviștilor și gardurile tip care în curînd le vor înlocui pe cele împestrițate vor face din această comună a raionului Medgidia un mic orășel

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

CE SĂ CITIM

FĂNUȘ NEAGU
„NINGEA în BĂRĂGAN"
— EDITURA TINERETULUI —

Publicat tot mai des în ultimul timp în revistele literare și în ziare, Fănuș Neagu, în ciuda vîrstei tinere, a atras atenția cititorilor. Reportajele și schițele apărute în presă demonstrau interesul prozatorului pentru aspectele de viață ale țărănimii noastre de azi.

Astfel, încît, Fănuș Neagu, urmărind procesul instaurării noilor relații socialiste în viața satului, țintește să cunoască și să scrie despre problemele colectivizării, ale ruperii de trecut și ale formării conștiinței înaintate. Nuvelele lui reunite în volumul de debut „Ningea în Bărăgan" tratează despre alegerea drumului în viață — despre respectul pentru adevăr, despre sila oamenilor cinstiți față de cei care s-au chivernisit prin minciună, lăcomie și silnicie. In „Olelie" aflăm urmările setei de avere. Chiaburul Căpălău își asuprește propria familie și încearcă să-și schilodească sufletește copiii ca nici unul să nu simtă gustul adevăratei fericiri: fericirea de a fi cinstit și drept în primul rînd cu tine însuți. Ceea ce vrea Căpălău sînt banii. Nimic altceva nu există pentru el decît averea. Cînd va afla și de existența altui drum va fi tîrziu pentru el. Viața nouă va trece peste dînsul, biruitoare.

Dezumanizarea, chircirea morală provocată de setea înavuțirii constituie tema nuvelelor „Moștenirea", „Dușman cu lumea" și altele. Fănuș Neagu se arată interesat de studiul procesului de acaparare tocmai spre a demonstra esența morală jalnică a celor ce au asuprit țărănimea muncitoare și au ținut-o în întuneric. Nicolae Suflet din „Dușman cu lumea", chiaburul Jinga și Petrea sînt niște ticăloși, dar abia regimul nostru face ca astfel de oameni să-și primească pedeapsa meritată.

Fănuș Neagu a știut să arate că spiritul de dreptate este propriu oamenilor muncii, că ei nu împărtășesc năravurile celor ce i-au urgisit și că, mai mult ei nu îngăduie abaterile de la cerințele unei vieți curate, întemeiată pe respectul virtuților care se numesc: libertate, dreptate socială, cinste, dăruire obștească. Din acest punct de vedere povestirea „Copacul și umbra" ilustrează cu maturitate politică sentimentul de răspundere cetățenească, comunistă, al unei tinere țărănci căreia dușmanul de clasă îi omoară soțul fără a o putea însă împiedica pe ea să-i ocupe locul în bătălia din sat pentru înființarea gospodăriei colective.

Fănuș Neagu este și un pictor talentat al naturii patriei, al priveliștilor Bărăganului și luncii Dunării. Numai că atît în descripții cît și în tratarea unor motive el se resimte de influența maestrului Mihail Sadoveanu, uneori chiar pînă la pierderea originalității. De asemenea, primejdia dulcegăriei (ca în schița „Căruța cu lucerna") se cuvine evitată pe viitor.

Tînărul prozator are mijloacele necesare afirmării unei prezențe personale în literatura noastră, dacă va privi cu exigență sporită ceea ce va încredința în continuare tiparului.

H. ZALIS

„RACHETELE SOVIETICE CUCERESC COSMOSUL"
de I. PASCARU

Broșura „Rachetele sovietice cuceresc Cosmosul", apărută recent în Colecția S.R.S.C., prezintă în mod accesibil maselor largi de cititori un bogat material faptic și ilustrativ privind unele probleme ridicate de cucerirea spațiului cosmic.

Ideea principală care străbate întreaga broșură este că lansarea rachetelor cosmice de către constructorii sovietici nu este un lucru întîmplător, deoarece U.R.S.S. — prima țară socialistă din lume — a creat și creează permanent cele mai bune condiții pentru dezvoltarea științei și tehnicii.

Autorul broșurii ne arată cu competență modul în care au fost lansate cele trei rachete cosmice sovietice și împrejurările în care prima a devenit satelit artificial al Soarelui (planetă artificială), a doua a atins Luna, iar a treia, care poartă pe ea prima stație automată interplanetară din lume, se mișcă în prezent pe o orbită de satelit artificial al Pămîntului.

Infățișînd unele probleme tehnice care s-au ivit la lansarea rachetelor cosmice sovietice, autorul a folosit metoda explicării prin întrebări și răspunsuri. In capitolul „Apar multe întrebări... dar și răspunsuri", autorul arată de pildă: ce este spațiul cosmic, ce sînt vitezele cosmice, ce este racheta, cu ce combustibil funcționează racheta, cum se poate plasa un corp pe o anumită orbită cosmică, cum s-a putut obține o precizie atît de mare în conducerea zborului rachetelor cosmice sovietice, ce este stația interplanetară etc.

Broșura „Rachetele sovietice cuceresc Cosmosul", apărută în Colecția S.R.S.C., contribuie la cunoașterea uneia din cele mai mari descoperiri a omenirii și prin aceasta, la ridicarea nivelului cultural al maselor largi de oameni ai muncii.

Școală de artă în gospodăria colectivă

Stați de vorbă cu colectiviștii din Roma și întrebați-i ce părere au despre teatrul de stat din Botoșani. Nouăzeci dintr-o sută îl vor lăuda. Cițiva bătrîni vor spune că, teatrul fiind departe, n-au văzut nici o piesă pe scena lui

Ceilalți vor răspunde la întrebare printr-o poveste. Veți afla că pînă a se înființa teatrul la Botoșani, sala căminului cultural din Roma era arhiplină: „Doi oameni pe un loc". Nu luați în seamă exagerarea și rețineți sensul celor spuse: „Echipa de teatru a căminului primea aplauze la scenă deschisă". Aceasta e adevărat. „O dată cu lăsarea cortinei eram chemați la rampă în ropote de aplauze". Și aceasta e adevărat. „După ce s-a înființat teatrul, aplauzele s-au mai rărit. Cică noi nu interpretăm rolurile destul de bine".

O dată discuția ajunsă aici veți înțelege desigur că de cînd merg la spectacolele date de teatrul din Botoșani, colectiviștii din Roma nu mai sînt destul de mulțumiți de nivelul artistic al manifestărilor de la căminul cultural din comuna lor.

Deoarece colectiviștii din Roma nu se pot mulțumi doar cu spectacolele pe care le văd la Botoșani și vor să vizioneze pe scena căminului spectacole interpretate la un înalt nivel ei au luat zilele trecute o hotărîre surprinzătoare: să înființeze școală populară de artă în gospodăria colectivă. Hotărîrea e de acum fapt împlinit. Profesorii școlii populare de artă din Suceava și artiștii teatrului din Botoșani au deschis zilele trecute cursurile. Cele trei secții ale școlii de artă: teatru, acordeon și coregrafie, sînt urmate de peste 60 de tineri colectiviști.

Cursurile școlii de artă populară se predau în sălile în care se țin și cursurile agrozootehnice. Ca să fie scrise ideile principale din lecția „Dansul de caracter și dansul popular scenic" a trebuit să fie șters de pe tablă desenul ce înfățișa tulpina grîului. Această apropiere nu-i întîmplătoare. Pe vremea cînd țăranilor din Roma le lipsea pîinea nici prin închipuire nu le trecea ca fetele și feciorii să învețe dans și teatru cu profesori de specialitate.

M. MOTREANU

Prin contribuție voluntară

Anul trecut în cuprinsul raionului Huși s-au construit, din fondurile realizate prin contribuția voluntară a cetățenilor, un număr de trei școli de patru ani, 5 săli de clasă pe lîngă școlile existente și s-au executat reparații capitale la 8 școli. Tot prin contribuție voluntară și muncă patriotică au fost ridicate 2 cămine culturale, s-au electrificat 2 sate, s-a extins rețeaua de radioficare și s-au construit 3 magazine pentru cooperativă.

Din sumele ce se vor realiza în acest an prin contribuție voluntară este prevăzut să se mai construiască 6 școli de patru ani, 5 școli de șapte ani, patru cămine culturale și 13 săli de clasă la școlile vechi.

Sume importante au fost votate pentru electrificarea și radioficarea în întregime a satelor Leoști și Crăsnășeni precum și pentru construirea de poduri, reparări de drumuri și șosele, etc.

AUREL CIULEI
corespondent

SATIRĂ și UMOR

LECȚIE FESTIVA

Acțiunea se petrece în comuna Belitori, raionul Roșiori, unde pînă la 15 ianuarie 1960, s-a ținut numai o singură lecție în cadrul învățămîntului agrozootehnic de masă.

PERSOANELE:

Tehnicianul agronom Ilie Ioancea
Medicul veterinar Sardu M.
Cursanții respectivi — membrii celor 13 întovărășiri agricole din comună.

— Tovarăși! începu cu forță
Tehnicianul agronom —
Invățămîntul e o torță
Ce luminează orice om
Și cred că știe orișicine
Că are rol educativ,
Așa că lecția se ține
In cadru — pot să zic: festiv!
Cursanții deteră din umeri,
Pufnind: — Festivă! Este cert!
Căci, dacă stai puțin să-i numeri,
Din optzeci sînt numai... un sfert!
Făcură ei mobilizare
De mîntuială, fugitiv —
Dar cel puțin bine că are
Măcar un caracter... festiv!
... De-atunci, făcut-a el injecții
Veterinarul nostru-n sat,
Insă de cursuri și de lecții
Bunul profesor... a uitat!
Să fie o... epizootie
De ordin pur veterinar?
Destul că el și „Nea Ilie"
De cursuri nu mai au habar!
Și zic cursanții deopotrivă:
— Ce-o fi cu ei, pe unde sînt?
Că, de la „lecția festivă"
Parcă intrară în pămînt!
Iar unul dintre ei: — Măi frate,
Atît vă spun și fiți atenți:
Cu-absențele nemotivate,
Vor fi profesori... repetenți!

VALERIU FILIMON

O expoziție expusă... degradării

De foarte multă vreme, există în centrul orașului Zimnicea o expoziție agricolă. Numai că mostrele din recoltele dobîndite de țăranii muncitori din raion expuse aici nu dau nici o recolta de... vizitatori. Este și normal, atîta vreme cît cei de prin partea locului nu posedă așa zisa iarbă a fiarelor cu care se poate deschide orice ușă, inclusiv cea de la sala cu pricina, aflată în permanență încuiată. Cu toate acestea, expoziția din Zimnicea poate fi văzută destul de bine din stradă, bineînțeles numai atunci cînd geamurile sînt curate.

Cheia acestei ciudățenii și a expoziției o deține tovarășul Gh. Calapod, șeful secției agricole a sfatului popular raional. Și nu vrea s-o dea la nimeni, motivînd cam în felul următor:

— Cine vrea să vadă praf, ce să caute la expoziție, cînd se găsește și pe unele străzi din oraș?

Și omul are perfectă dreptate, dacă se ține seamă de praful așternut peste exponatele din sală. In plus acolo, știuleții de porumb s-au chircit de tot, iar ce a mai rămas din ei a dispărut prin bunăvoința unor șoareci strecurați în expoziție fără aprobarea tovarășului Calapod. Cît despre tulpinele de floarea-soarelui, ele au astăzi toți dinții căzuți ca la un octogenar, deși sînt de numai doi ani. Aplicarea unor proteze la aceste tulpini nu este posibilă, întrucît nu există și dentiști... agrari.

Din aceste motive, stația de amplificare din oraș l-a criticat pe tovarășul Calapod. Iar dînsul, ce e drept, n-a tăcut la critici. I-a și spus responsabilului stației:

— Să știi că nu mă sperii! Ce, dacă dumneata deschizi gura, eu gata, deschid expoziția? Nici n-am de gînd, că la noi la secția agricolă raională nu există un om care să se ocupe de treaba asta.

— Aveți dreptate! a surîs atunci responsabilul stației de amplificare din orașul Zimnicea. Trebuie o pregătire specială pentru ca un om să știe să descuie și să încuie o ușă!... In tot cazul, e mai mare rușinea să vadă trecătorii dezordinea din expoziție.

— Asta cam așa este! a recunoscut tovarășul Calapod. De aceea mă angajez să iau măsuri ca trecătorii de pe stradă să nu mai vadă sala în halul de acum.

Și șeful secției agricole se ținu de cuvînt imediat, dînd dispoziție unui om de serviciu să se ducă la expoziție cu niște snopi de grîu.

— Cine a mai văzut să mături praful cu snopi de grîu? s-a mirat omul.

— Dar ce, eu te trimit să mături cu snopii? Ii duci și îi pui în ferestre să nu se mai vadă ce este în sală, după cum am promis!

Așa, de la o vreme, prin geamurile sălii în cauză nu se mai vede aspectul ei neîngrijit. Dar, în ciuda acestei măsuri, expoziția agricolă raională din Zimnicea rămîne de fapt o expoziție... a neglijenței secției agricole.

V. D. POPA

Cînd la căminele culturale vin să vorbească despre viața și munca lor colectiviștii fruntași.

— Pe scurt, ce-ai înțeles din conferința asta?
— Că este în interesul meu să mă înscriu neîntîrziat în gospodăria colectivă.

EPIGRAME

Tehnicianul veterinar Voinea Dumitru, săvîrșind grave abateri în comuna Tutava-Curtea de Argeș, forurile competente l-au mutat disciplinar.

In ziua cînd te mutară,
Oamenii mult s-au bucurat
Totuși, unii regretară
Pentru banii ce le-ai luat.

VASILE ISPAȘOIU
corespondent

Adăugînd o cifră în cap, Vasile Dorca, casierul cooperativei Mireșu Mare — Baia, a delapidat 10.000 lei din avutul obștesc.

C-o cifră adăugată
A delapidat el bani,
Apoi dreapta judecată
I-a adăugat... 5 ani!

Intrecerea socialistă pe întreg ciclul de producție

(Urmare din pag. 1-a)

podării de stat cum sînt Sandra — Timișoara, Peștera — Constanța, Redea — Craiova, unde, pe lîngă producții mari, s-au obținut și prețuri de cost sub un leu, trebuie însușită de mulgătorii din cît mai multe gospodării de stat din țară.

De asemenea, e necesar să arătăm că s-au creat de-acum condiții ca și în S.M.T.-uri să poată fi organizată întrecerea pe întregul ciclu de producție. Intrucît mecanizatorii din brigăzile de tractoare sînt stimulați pentru depășirea planului de producție, ei sînt interesați să lupte cu avînt sporit pentru obținerea unor recolte de cereale cu mult mai mari ca în anii trecuți. In 1959, mai mulți tractoriști de la S.M.T. Variaș, regiunea Timișoara, au lucrat fiecare cîte 100 de hectare cultivate cu porumb, urmînd exemplul brigăzilor de mecanizare completă din G.A.S.-uri. O brigadă fruntașă de la S.M.T. Slobozia, regiunea București, lucrează de mai mulți ani la gospodăria colectivă respectivă, pe bază de contract cu angajamentul de a realiza producții mari pe terenurile ce le-au fost repartizate. In felul acesta se creează o legătură strînsă între mecanizatori și membrii brigăzilor de cîmp ale gospodăriei colective, se întărește rolul S.M.T.-ului de organizator al producției agricole în gospodăria colectivă.

In curînd, în unitățile agricole de stat vor avea loc alegeri sindicale.

Este necesar ca probleme ca cele arătate mai sus să fie pe larg dezbătute cu acest prilej, astfel încît muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii să poată contribui prin propuneri cît mai valoroase la îmbunătățirea muncii și la buna desfășurare a întrecerii socialiste pe întreg ciclul de producție.

In această privință este necesar ca experiența pozitivă obținută în anul 1959, să fie pusă pe larg în valoare de către organele sindicale și administrative. In fiecare gospodărie agricolă de stat, în fiecare S.M.T. sînt numeroși fruntași în producție a căror experiență poate și trebuie să fie generalizată.

Pentru a se găsi cele mai bune soluții de aplicare a măsurilor agrozootehnice recomandate, se impune ca conducerile unităților agricole de stat și comitetele sindicale să organizeze ori de cîte ori este nevoie consfătuiri de producție. In felul acesta muncitorii își vor putea spune cuvîntul cu privire la buna desfășurare a procesului de producție, vor putea găsi cele mai bune căi pentru înlăturarea neajunsurilor în muncă.

O atenție deosebită trebuie acordată popularizării fruntașilor și stimulării lor morale și materiale, factori care ajută la dezvoltarea întrecerii, la cuprinderea unui cît mai mare număr de muncitori în întrecere.

Organele sindicale au datoria să urmărească permanent, cu atenție, rezultatele periodice ale întrecerii pe întregul ciclu de producție, să analizeze eficacitatea ei economică și să lupte ca ea să fie extinsă în cît mai multe sectoare de activitate, la toate secțiile, brigăzile etc.

Generalizarea întrecerii pe întregul ciclu de producție va contribui la întărirea rolului organelor sindicale în mobilizarea muncitorilor pentru noi succese în muncă, la obținerea unor producții ridicate, la realizarea de economii importante, la creșterea continuă a nivelului de trai al muncitorilor din unitățile agricole de stat.

Organizînd mai bine procesul de producție, toate G.A.S.-urile și S.M.T.-urile au posibilitatea de a se ridica la nivelul sarcinilor puse în fața de partid și guvern; în 1960 ele vor putea contribui în și mai mare măsură la dezvoltarea agriculturii socialiste, la asigurarea fondului centralizat al statului cu cît mai multe și mai ieftine produse agricole.

Dări de seamă și planuri de producție în gospodăriile agricole colective

CU SIMȚ DE RĂSPUNDERE

De curînd, la gospodăria colectivă din Radovanu a avut loc adunarea generală de dare de seamă. Discuțiile purtate în cadrul acestei adunări generale au avut darul să scoată în evidență pe lîngă realizările obținute și o seamă de deficiențe.

PRODUCȚIILE PUTEAU FI ȘI MAI MARI

In anul trecut la colectiva din Radovanu de pe suprafețele cultivate cu plante cerealiere s-au obținut producții satisfăcătoare. La grîu spre exemplu producția realizată a fost mai mare cu [illegible]00 kg. la hectar față de cea realizată de către întovărășirile agricole din comună. La porumb de asemenea producția a depășit cu 500 kg. pe cea din întovărășirile agricole. La cultura florii-soarelui de pe o suprafață de 50 ha. s-au recoltat circa 60.000 kg. revenind la hectar cîte 1.200 kg. sămînță. La cultura orzului de primăvară recolta a fost de 2.800 kg. la ha.

Cu sfeclă de zahăr colectiviștii au însămînțat în anul trecut suprafața de 50 ha. Așa cum a reieșit din discuțiile purtate, sfecla de zahăr însămînțată în teren bine pregătit, cu sămînță de mare productivitate, nu a dat însă rezultatele dorite, obținîndu-se doar 15.250 kg. la hectar. Colectivistul Decu Cîrligea a arătat în cuvîntul său că această slabă recoltă se datorește faptului că lucrările de întreținere nu au fost efectuate la timp.

Ceilalți vorbitori au scos la iveală faptul că nici la celelalte culturi cerealiere nu s-a acordat prea mare atenție lucrărilor de întreținere care de fapt asigură obținerea de importante sporuri de recoltă. Consiliul de conducere a fost criticat și pentru faptul că nu a luat măsurile necesare pentru a se asigura fertilizarea solului prin încorporarea de îngrășăminte naturale care la G.A.C. din Radovanu nu sînt folosite de cît în mică măsură.

In urma celor arătate tinerii din gospodărie s-au angajat ca în cel mai scurt timp să transporte la cîmp îngrășămintele naturale existente în gospodărie, astfel ca în anul acesta producțiile vegetale să fie mult mai mari.

SECTORUL ZOOTEHNIC S-A DEZVOLTAT

Anul trecut la Radovanu în gospodărie s-a vădit o mai atentă preocupare față de dezvoltarea sectorului zootehnic aducător de însemnate venituri bănești. Numărul bovinelor, de exemplu, a crescut de la 12 capete la 42, cel al ovinelor de la 423 la 534, iar al porcinelor de la 23 capete la 94 din care 49 scroafe fătătoare. Colectiviștii și-au cumpărat 20 vaci cu lapte folosind creditele acordate de stat, precum și fondurile proprii. La porcine și ovine creșterea numerică s-a făcut prin reținerea tineretului provenit de la animalele proprii. In producția animală cele mai bune rezultate s-au obținut la ovine unde s-au înregistrat 45 litri lapte pe cap de oaie, 2,7 kg. lînă, iar la 275 fătări au rezultat 305 miei.

Colectiviștii prezenți la adunarea generală de dare de seamă au relevat însă faptul că gospodăria nu se poate lăuda cu rezultatele obținute la ferma de bovine.

De ce așa producție slabă? Răspunsul l-au dat colectiviștii Andrei Săcureanu, Ion Speriatu [illegible] alții care au arătat că în mod greșit s-a orientat tov. Radu Vlăsceanu, brigadier zootehnic, atunci cînd a procedat la schimbări dese ale îngrijitorilor de animale, fapt ce a făcut ca întreținerea și îngrijirea animalelor să sufere. O altă cauză care a dus la slaba productivitate a vacilor a fost și aceea că în anul trecut regulile zootehnice nu au fost respectate; hrana nu s-a dat la ore fixe, nu s-a ținut seama de rațiile stabilite etc. De asemenea s-a arătat în adunarea generală faptul că pe timpul iernii vitele nu au avut în hrană cantitățile corespunzătoare de porumb de siloz.

Indicațiile plenarei C. C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 au constituit un îndreptar prețios în discuțiile privitoare la dezvoltarea și pe mai departe a sectorului zootehnic, la asigurarea unor mari cantități de porumb însilozat pentru hrana vitelor. Adunarea generală a recomandat în acest sens consiliului de conducere al gospodăriei ca la întocmirea planului de producție pentru anul acesta să mărească efectivul de animale și să extindă suprafața ce va fi cultivată cu porumb pentru siloz încît la sfîrșitul anului 1960, încărcătura la suta de hectare să corespundă sarcinilor ce revin gospodăriei în lumina consfătuirii de la Constanța.

COLECTIVIȘTII ȘI-AU PROPUS...

Anul 1959 s-a încheiat la gospodăria colectivă din Radovanu cu un bilanț rodnic dacă ținem seama că valoarea zilei muncă a fost de 30 lei. Deficiențele semnalate de colectiviști în cadrul adunării generale de dare de seamă este o dovadă a exigenței manifestată față de ritmul de dezvoltare a gospodăriei, a năzuinții tuturor de a contribui din plin la întărirea economico-organizatorică a unității socialiste în cadrul căreia muncesc. In anul 1960 se prevede ca gospodăria colectivă „Olga Bancic" să devină o gospodărie fruntașă în producția agricolă vegetală și animală. Demne de remarcat sînt în această privință cele ce și-au propus colectiviștii să realizeze: grîu 1.800 kg. la ha; porumb 3.000 kg. la ha.; floarea-soarelui 1.500 kg. la ha.; sfeclă de zahăr 25.000 kg. la ha.; orez 3.550 kg. la ha. etc. Grădina de legume și zarzavaturi va fi extinsă la 60 ha., 36 ha urmînd a fi irigate.

UN ALT PUNCT PE ORDINEA DE ZI

La adunarea generală a colectiviștilor din Radovanu pe ordinea de zi a fost înscris și un alt punct: primirea de noi membrii.

Cererile celor 36 de familii de țărani întovărășiți discutate în adunarea generală au fost aprobate cu bucurie de către colectiviști. In anul acesta în gospodăria colectivă din Radovanu vor munci peste 700 familii care folosesc în comun aproape 1.500 ha.

NICOLAE POPESCU

PE SCURT

● La adunarea generală ținută de curînd, colectiviștii din satul Nuntași, raionul Istria, regiunea Constanța, au hotărît ca în acest an să dobîndească producții sporite, atît în sectorul vegetal, cît și în cel zootehnic. Astfel, ei și-au planificat să obțină 1.500 kg grîu, 2.200 kg porumb boabe 1.100 kg floarea-soarelui. 22.000 kg sfeclă de zahăr și peste 25.000 kg porumb siloz în medie la ha. Totodată ferma de vaci va spori de [illegible]a 80 la 118 capete, numărul [illegible]ilor va ajunge la 3.120 bucăți. [illegible]ectorul porcin va avea 570 capete, din care 70 scroafe fătătoare, numărul puilor de găină, gîscă și rață va crește la 11.000 capete.

● Deosebit de faptul că au planificat pentru 1960 producții cu 20—25 la sută mai mari decît cele din 1959, colectiviștii din comuna Nicolaie Fleva, raionul Rîmnicu Sărat, regiunea Ploești, au hotărît ca în acest an fondul de bază să crească cu 20 la sută față de anul trecut. Valoarea zilei-muncă va atinge suma de 50 de lei, fiind cu 10 la sută mai mare ca în 1959. Pentru a contribui la asigurarea fondului centralizat al statului ei vor contracta circa 100 tone grîu, 120 tone porumb, 80 tone floarea-soarelui, însemnate cantități de lapte, carne, toată producția de lînă și alte produse.

ÎNSEMNĂRI

În ÎNTOVĂRĂȘIRE

— ... Așadar, dacă întovărășirea noastră pornește la drum în noul an cu aproape 200 de noi membrii, aceasta se datorește în foarte mare măsură rezultatelor pe care le-am obținut în 1959, a accentuat Gheorghe D. R. Oprea, președintele întovărășirii agricole „30 Decembrie" din Bărcănești, raionul Ploești

Omul explicase mai înainte de aceasta că anul trecut țăranii întovărășiți din această comună au obținut 1.770 kg grîu la hectar, 1.300 kg ovăz, la hectar și 2.200 kg porumb boabe la hectar — recolte sporite față de cele obținute de țăranii muncitori din sectorul individual. El nu a trecut cu vederea peste un fapt deosebit de important și anume, că întovărășiții au executat toate muncile în comun. Felul cum au muncit membrii întovărășirii „30 Decembrie" ajutați de mecanizatorii de la S.M.T. Bărcănești, nu este însă un lucru nou. Căci, așa au învățat ei că trebuie să muncească încă de la înființarea întovărășirii, cînd au studiat statutul-model care prevede că pentru obținerea unei recolte bogate, muncile trebuie făcute în comun.

Așa au învățat și așa au procedat.

Dar, statutul-model al întovărășirii agricole nu a fost respectat în întregime de către membrii întovărășirii „30 Decembrie", lucru ce a reieșit din dezbaterile adunării generale. Ce ar mai fi trebuit și ce mai trebuie să facă ei? Răspunsul este limpede și simplu: să creeze și să dezvolte fondul de bază al întovărășirii. In acestă privință întovărășirea agricolă „30 Decembrie" nu a stat bine nici cînd avea un număr mic de membri. Măsuri în vederea dezvoltării fondului de bază s-au luat, ce-i drept, în adunarea generală a întovărășiților.

— In anul acesta, spune tov. Gheorghe D. R. Oprea, vom cultiva cîteva hectare cu grîu, porumb și floarea-soarelui, anume pentru fondul de bază. Recoltele obținute le vom valorifica, iar banii realizați îi vom vărsa la fondul de bază.

Această măsură este cît se poate de bună. Mai trebuie însă, pe lîngă ea, să fie îndeplinită și prevederea statutului-model, care se referă la achitarea de către fiecare întovărășit a taxei de înscriere. In acest caz, întovărășirea ar putea să aibă de pe acum un fond de bază în numerar în sumă de circa 3.300 lei; ar putea să treacă la stringerea materialelor necesare construirii magaziei aprobată în recenta adunare generală a întovărășiților.

Părerea președintelui întovărășirii agricole „30 Decembrie" că în curînd vor fi îndeplinite toate prevederile statutului-model reflectă preocuparea întregului consiliu de conducere, de a întări și dezvolta întovărășirea agricolă.

Succesele de pînă acum trebuie consolidate.

S. R.

Colectiviștii din comuna M. Kogîlniceanu și-au propus dezvoltarea sectorului zootehnic

Adunarea generală pentru discutarea și aprobarea planului de producție pe noul an al gospodăriei colective „Octombrie Roșu" din comuna Mihail Kogîlniceanu, raionul Tulcea, a acordat o atenție deosebită dezvoltării acelor ramuri care aduc însemnate venituri bănești, cum ar fi de exemplu zootehnia.

Anul trecut, de pildă, gospodăria colectivă din Mihail Kogîlniceanu a realizat din sectorul creșterii animalelor un venit bănesc de 425.000 lei. Efectivul de animale a fost de 72 taurine din care 32 vaci, 176 porcine din care 26 scroafe, 1.839 ovine din care 1.360 oi mame și 2.017 păsări.

Luînd cuvîntul la adunarea generală colectiviștii au scos în evidență faptul că deși s-au înregistrat succese în creșterea numerică a efectivului de animale, producțiile realizate nu au fost pe măsura posibilităților. Astfel, de la fiecare vacă s-au obținut 1.500 l. lapte Dacă în ceea ce privește producția de lapte de vacă ar fi o scuză, întrucît anul trecut a fost primul an în care colectiviștii au crescut vaci de lapte, apoi nu același lucru se poate spune cu privire la producția de lapte de oaie. Căci 36 l. de lapte pe cap de oaie este prea puțin dacă ținem seama de faptul că în această regiune creșterea oilor constituie o preocupare de prim ordin. Pe bună dreptate colectiviștii au criticat pe membrii brigăzii zootehnice, fiindcă la două fătări nu s-au obținut decît 10 purcei. Ei au arătat că dacă s-ar fi cultivat mai mult și s-ar fi folosit mai bine porumbul de siloz care constituie hrana de bază a animalelor, atunci producțiile obținute ar fi fost cu mult mai bune, iar veniturile bănești cu mult mai mari.

Convinși că animalele, avere obștească aduc mari venituri, colectiviștii, ținînd seama de condițiile gospodăriei, au hotărît ca în 1960 să dezvolte în mod simțitor sectorul zootehnic. La procurarea animalelor de producție ei vor folosi în primul rînd fondurile proprii. De asemenea, șeptelul se va dezvolta și din prăsilă. La sfîrșitul anului 1960, gospodăria va dispune de 139 taurine, din care 53 vaci cu lapte, 470 de porcine, din care 50 de scroafe, 2.389 ovine, din care 1.788 oi mame. Tot în acest an colectiviștii din Mihail Kogîlniceanu vor crește 7.000 de păsări. In ceea ce privește producțiile ei și-au propus ca acestea să fie mult sporite față de anul trecut. In scopul arătat ei au trecut în planul de producție să însămînțeze 80 de hectare cu porumb pentru siloz și să obțină o producție de peste 30.000 kg. la ha., asigurînd pe timp de iarnă circa 2.500 tone porumb siloz pentru hrănirea animalelor, ceea ce înseamnă cîte 10 tone pe cap de vacă, iar pentru fiecare oaie o jumătate de tonă. Totodată, vor fi cultivate alte 220 hectare cu lucernă, borceag, iarbă de Sudan, porumb masă verde etc. Prin asigurarea unei puternice baze furajere, colectiviștii și-au propus să realizeze din creșterea animalelor un venit de circa 800.000 lei.

Ing. DANA CIUGUSIEVICI

Vești din Făcăeni

Pe lîngă celelalte ramuri de producție, membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, acordă atenție și creșterii albinelor.

Anul trecut, de la fiecare familie de albine din cei 130 de stupi s-au obținut cîte 13,930 kg miere adică o cantitate totală de 1.811 kg. Din această cantitate s-au vîndut cooperativei Făcăeni 1.511 kg miere pentru care gospodăria a încasat suma de 21.170 lei.

Convinși de rezultatele obținute, colectiviștii au hotărît să sporească în acest an numărul stupilor cu încă 20 de bucăți.

★

Membrii gospodăriei colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, regiunea Constanța, folosesc toate atelajele pentru a transporta pe teren cantități cît mai mari de gunoi de grajd.

Experiența anilor trecuți a arătat colectiviștilor că terenul îngrășat cu gunoi de grajd dă o producție mult mai mare la hectar. In 1959, bunăoară, de pe suprafața unde a fost aplicat gunoi de grajd s-a obținut, la porumb, un spor de recoltă de 300 kg la ha și la cartofi, 3.000 kg la ha.

Pînă în prezent, colectiviștii au reușit să transporte atît la cîmp cît și în grădina de legume și în livadă, 3.996 tone de gunoi.

C. FRINCU
corespondent

Au încheiat noi contracte cu statul

Gospodăria colectivă „Drum Nou" din comuna Batăr, regiunea Oradea, a realizat în anul trecut, prin valorificarea cerealelor și a produselor animale, un venit de aproximativ 700.000 lei. Analizînd succesele obținute în dezvoltarea producției agricole colectiviștii au ajuns la concluzia că au fost valorificate pînă acum cantități mici de cereale față de posibilitățile gospodăriei.

Pentru mărirea veniturilor, colectiviștii au contractat anul acesta cu statul cîte 400 kg de grîu, 600 kg de porumb, 1100 kg. de floarea-soarelui de fiecare hectar cultivat cu aceste culturi. Totodată ei au hotărît să dubleze cantitățile de carne și lapte pe care le contractează în 1960. Și gospodăriile colective din comunele Salonta, Sintana, Simand, Chișineu Criș, Mădăraș și altele vînd statului în acest an cantități mai mari de cereale decît în anul trecut. Numai în cîteva zile gospodăriile colective din regiunea Oradea au încheiat contracte pentru 7800 tone de grîu și porumb, 800 tone de floarea-soarelui 136 tone de orzoaică.

In raionul Curtea de Argeș

Trebuie intensificată acțiunea de stropire a pomilor

Curtea de Argeș este cunoscut ca unul din raioanele regiunii Pitești cu un pronunțat caracter pomicol. In prezent patrimoniul pomicol al raionului se ridică la peste 1.300.000 de pomi fructiferi, din care cea mai mare parte în masiv.

Deosebit de frumoase sînt însă perspectivele care se deschid în fața țăranilor muncitori din raion în ceea ce privește dezvoltarea pe viitor a acestei ramuri a agriculturii. Astfel, planul de perspectivă a raionului prevede ca în toamna lui 1961 unitățile agricole cooperatiste să planteze cu pomi fructiferi, în masiv, o suprafață de 3.000 de ha.

Pentru a se realiza la timpul stabilit noile plantații, organele raionale de partid și de stat au luat cele mai potrivite măsuri. Pînă în prezent, au fost identificate toate suprafețele care urmează a fi plantate cu pomi și au fost pichetate peste 1.530 de ha. In scopul executării unor lucrări de calitate, prin grija secției agricole au fost școlarizați 18 tehnicieni, care conduc în prezent cu competență lucrările

Insemnate realizări au fost obținute și la săpatul gropilor necesare pentru plantări. Profitînd de vremea frumoasă, majoritatea unităților agricole cooperatiste care au în plan să planteze pomi fructiferi au executat pînă în prezent un însemnat număr de gropi. Intovărășirea agricolă din Stănești, de pildă, avînd pichetate 150 de ha, executase pînă zilele trecute peste 16.000 de gropi.

Paralel cu pichetatul și săparea gropilor pentru noile plantații, în raionul Curtea de Argeș se desfășoară și aplicarea tratamentelor de iarnă, printre care o mare importanță o au stropirile. Dacă în ceea ce privește pregătirile pentru noile plantații realizările sînt demne de laudă, nu tot același lucru se poate spune despre stropiri. Cei 23.100 de pomi stropiți pînă zilele trecute în raion, înseamnă foarte puțin în raport cu planul. Cu excepția cîtorva comune ca Tigveni, Oești, Brăduleni și altele, unde au fost stropiți între 2.700 și 6.800 de pomi, în restul satelor și comunelor stropirile se desfășoară cu mare încetineală.

Principala vină în rămînerea în urmă cu stropirile o au tehnicienii de la centrele fito-sanitare din raion, precum și cei de la comune, care nu duc o susținută muncă de lămurire pentru a-i determina pe pomicultori să-și stropească pomii. Ne întrebăm oare: ce-a făcut tovarășa tehniciană Maria Tudose, de la centrul fito-sanitar Mușetești, pentru a-i convinge pe țăranii muncitori din comunele Măiureni și Zărnești asupra necesității stropirilor. Faptul că pînă zilele trecute în aceste comune nu fuseseră începute stropirile este un indiciu grăitor că nu au fost luate nici un fel de măsuri.

Pentru ca în anul acesta să se poată obține în raionul Curtea de Argeș fructe cît mai multe și de calitate cît mai bună, este necesar să fie intensificată acțiunea de stropire a pomilor roditori. In această direcție un aport însemnat îl pot aduce lectorii celor 20 de cercuri pomicole din raion, care au datoria să-i îndrume în permanență pe cursanți să aplice în bune condiții tratamentele de iarnă la pomi.

P. VOICULESCU

NOI CONSTRUCȚII

Unitățile agricole cooperatiste din raionul Giurgiu au construit anul trecut numeroase grajduri pentru bovine, maternități pentru scroafe, saivane pentru oi, magazii de cereale, pătule de porumb, remize, silozuri, ateliere de fierărie și lemnărie, case pentru administrație, cotețe de păsări etc.

Prin mărimea volumului de construcții se remarcă îndeosebi G.A.C. „Ștefan Gheorghiu" din comuna Putineiu, care a construit un grajd pentru 100 de capete de vite mari, o maternitate pentru 48 de scroafe, un coteț pentru 1.000 de păsări, un saivan pentru 1.000 de oi, 2 garaje și un depozit de carburanți. Și membrii cooperativei agricole de producție cu rentă „Răscoala din 1907" din comuna Arsache, au dat în folosință anul trecut un grajd cu o capacitate de 50 de capete, un coteț pentru 500 de păsări, un atelier de fierărie și lemnărie, o remiză, un pătul cu o capacitate de 10 vagoane și altele.

TRAIAN BARBĂLATĂ
corespondent

DEZVOLTĂ SECTORUL AVICOL

Pe lîngă celelalte ramuri de producție aducătoare de venituri, colectiviștii din comuna Romînești, regiunea Ploești, au dezvoltat în ultima vreme și sectorul avicol. In fotografie: colectivista Tudora Nacu, dînd hrana păsărilor.

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ — PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU

Rezerve de sporire a producției ce nu trebuie neglijate

Situată într-o regiune cu o veche tradiție în creșterea vacilor și între Timișoara și Arad, orașe care numără laolaltă peste un sfert de milion de locuitori, gospodăria agricolă de stat Becicherecul Mic și-a dezvoltat, cum era și normal, sectorul taurin. Dezvoltarea acestui sector a fost cerută și de condițiile concrete ale gospodăriei, posesoare a mari suprafețe de teren arabil foarte prielnic pentru cultura porumbului și trifoiului.

In afara bovinelor puse la îngrășat, gospodăria numără 455 de capete de taurine. 204 din acestea sînt vaci de lapte.

Un simplu calcul arată că vacile de lapte dețin 45 la sută din numărul taurinelor. Chiar și numai din acest procent reiese că turma are o structură bună. Aprecierea trebuie menținută și-n cazul analizei pe categorii de vîrstă și sex. Dacă nu punem la socoteală tineretul pînă la șase luni care încă mai e alăptat și — în cazul să nu e păstrat pentru prasilă, — se valorifică după ce depășește 200 de kg, per cap, reiese că gospodăria crește în momentul de față 173 de femele și numai 17 tăurași. Deci de peste zece ori mai puțini tăurași decît juninci. Gospodăria posedă 34 de juninci între 2 și 3 ani și nici un tăuraș de această vîrstă.

Cifrele date aici ne indică faptul că gospodăria s-a străduit să asigure turmei o structură cît mai economică orientată în spre sporirea efectivului de vaci de lapte. De ce atunci G.A.S. Becicherecul Mic produce lapte cu 1,52 lei litrul?

Înainte de a răspunde la această întrebare e bine să arat că-n 1959 gospodăria nu și-a îndeplinit cu aproape 200 de litri de lapte planul anual pe cap de vacă. Cauza producției sub plan și a prețului de cost ridicat care depășește pe cel planificat cu 35 de bani, trebuie căutată în primul rînd în *structura turmei de vaci pe categorii de producție.*

Din cele 204 vaci, 19 produc sub 2.000 de litri într-o perioadă de lactație, 61 sub 2.500, iar 65 între 2.500 și 3 000. Deci mai mult de jumătate din numărul vacilor dă o producție sub cea planificată. Dacă prin lucrări de selecție, întreprinse în decursul anilor, gospodăria ar fi eliminat din turmă vacile care produc sub 2.500 de litri pe an, îndeplinirea planului de producție la lapte n-ar mai fi constituit o problemă.

In gospodăriile personale ale colectiviștilor din jurul Timișoarei și Aradului se găsesc juninci gestante ce provin de la vaci cu producții mari. In decurs de numai cîteva luni gospodăria poate înlătura din turma sa vacile cu producții mici înlocuindu-le prin cumpărare cu aceste juninci cît și cu juninci din prăsilă proprie. Prin această măsură, o dată cu sporirea producției peste cea planificată s-ar obține și o substanțială reducere a prețului de cost. De ce? Calculul arată că și la costul actual al furajelor care — în treacăt fie spus — e foarte ridicat se poate obține litrul de lapte cu sub un leu preț de cost, dacă producția medie pe cap de vacă depășește 3.000 de litri.

Inlocuirea vacilor cu producții mici nu-i singurul mijloc de sporire a producției de lapte peste nivelul actual. La această concluzie ne conduce următorul fapt: Cu prilejul defalcării sarcinilor de plan pe 1959, unii mulgători au obiectat asupra producției ce li s-a planificat spunînd că vacile îngrijite de ei sînt mai puțin productive decît cele din loturile altor mulgători. Printre cei care au obiectat a fost și tînăra Printz Magdalena. Mulgătoarea fruntașă Hênig Maria a cerut să i dea ei vaca Zacusca 256. In privința producției aceasta era ultima din gospodărie. Ingrijită de Hênig Maria, Zacusca 256 a ajuns într-un singur an la o producție de aproape 3.000 de litri într-o perioadă de lactație. Iată așadar că o parte din vacile socotite slab productive pot da, în cazul unei îngrijiri îmbunătățite, producții cu peste o mie de litri mai mari. Este evident că ridicînd pregătirea profesională a mulgătorilor, gospodăria va putea obține o producție medie de circa 3.000 de litri chiar și în condițiile actualului efectiv de vaci.

Imbunătățirea structurii pe categorii de producție a efectivului de vaci și ridicarea calificării îngrijitorilor sînt, în cazul G.A.S. Becicherecul Mic, importante rezerve de sporire a producției și de reducere a costului ei. Prețul de cost al laptelui poate fi substanțial redus și prin producerea mai ieftină a furajelor. Anul trecut porumbul siloz a costat scump, iar fînul a fost produs cu 290 de lei tona. In afară de aceasta, furajele sînt produse departe de ferma de vaci. Transportul nutrețurilor se face cu mijloace hipo. Zilnic sînt necesari 10 cai. Cheltuielile pentru întreținerea lor scumpesc producția. Cultivînd furajele mai aproape de grajduri și înlocuind transportul hipo prin transport auto, gospodăria va putea obține și pe această cale o micșorare a prețului de cost al laptelui.

In concluzie: deși n-a obținut producția medie planificată, fixată la 2.800 de litri pe cap de vacă furajată, deși prețul de cost a fost cu mult peste un leu, G.A.S. Becicherecul Mic poate să ajungă chiar in acest an la nivelul unităților fruntașe. Pe lîngă rezervele de sporire și ieftinire a producției, numite deja, trebuie adăugat ca foarte important faptul că G.A.S Becicherecul Mic a automatizat recent adăpatul vacilor iar în scurt timp va mecaniza transporturile în interiorul grajdurilor. Aceasta va duce la creșterea productivității muncii factor hotărîtor în creșterea producției și reducerea prețului de cost.

Extindem cultura florii-soarelui

Anul 1959 a fost primul cînd între alte culturi tehnice, am însămînțat, pe 82 de hectare, și floarea soarelui. Deși condițiile de climă (regimul de ploi foarte scăzut) nu ne-au ajutat de loc, am recoltat 1.617 kg la ha. Cu 200 de kg mai mult decît prevedea planul.

Putem să afirmăm pe bună dreptate că anul 1959 ne-a adus o experiență valoroasă. Recolta a demonstrat că și în condiții destul de grele, este pe deplin posibilă dobîndirea unei producții bune de floarea soarelui, dacă aplici în mod riguros regulile agrotehnice înaintate.

Cum anume am muncit noi în anul 1959 pentru a obține rezultatele arătate mai sus? Pe scurt, astfel: am executat lucrări de bună calitate și la timpul optim.

Pe cele 82 ha cultivate cu floarea-soarelui — avînd ca plante premergătoare grîul și porumbul, s-a executat arătura adîncă de toamnă. In primăvară, tarlaua respectivă a fost discuită și grăpată bine, realizîndu-se în felul acesta un bun pat germinativ. O dată cu pregătirea terenului am încorporat în sol și cîte 200 de kg de superfosfat la hectar. Insămînțatul florii-soarelui s-a făcut cît se poate de timpuriu și anume la 15 martie, folosind semințe din soiul Vniimk, primite de la gospodăria de stat Dîlga. Accentuez în mod deosebit asupra datei însămînțării, deoarece după părerea mea, umiditatea solului din luna martie a contribuit în mod deosebit la buna dezvoltare a plantelor.

In scopul bunei întrețineri a culturii, în perioada de vegetație noi am aplicat florii-soarelui 3 prașile mecanice și una manuală, pe rînd.

Numai executarea prașilelor nu este suficientă pentru a obține o bună producție de floarea-soarelui. De mare însemnătate este și modul cum se face polenizarea. Pentru efectuarea unei bune polenizări noi am dus în apropierea culturii, din vreme, un important număr de stupi cu albine. Ele au asigurat o bună polenizare a florilor.

Recoltatul florii-soarelui l-am început la 1 septembrie 1959 și l-am terminat la 10 septembrie. Treieratul capitulelor de floarea-soarelui s-a făcut la secția Ulmeni cu o batoză adaptată în acest scop, iar la secția Chirnogi cu o combină C. 1.

La toate lucrările executate, muncitorii și tehnicienii noștri s-au străduit să obțină cît mai importante economii, pentru a reduce astfel cît mai mult prețul de cost. Astfel, am produs tona de floarea-soarelui cu 827 de lei în loc de 1.025 lei cît a fost planificat.

Convingîndu-ne pe deplin că în condițiile raionului Oltenița există posibilități să se obțină recolte bogate de floarea-soarelui, consiliul gospodăriei noastre a hotărît ca în anul 1960 să cultive 150 ha cu această plantă.

Pentru a pune bază trainică unei recolte cu mult mai bogate în anul acesta, cele 150 ha au fost arate adînc la 30 cm, încorporîndu-se în sol o dată cu arătura, cîte 200 de kg de superfosfat la hectar. Brigadierii Vlaicu Nicolae de la secția Ulmeni și Dumitrache Gheorghe de la secția Chirnogi și-au luat angajamentul, cu prilejul înmînării noului plan de producție, să recolteze în acest an cel puțin 1.800 de kg de floarea-soarelui la ha.

Inginer
NICOLAE BALMUȘ
directorul gospodăriei agricole de stat Oltenița, regiunea București

AGRICULTORII SIBERIEI
folosesc bogatele rezerve ale regiunii

V. KORNILOV

Siberia... întinderi nesfîrşite din Ural pînă la piscurile ce țin cumpăna apelor Oceanului Pacific; de la Oceanul Inghețat de Nord pînă în stepele Kazahstanului.

Siberia nu e doar tundră ferecată de gheţuri; nici doar taiga năpădită de ierburi. Siberia este bogată prin pămînturile roditoare ale stepelor şi ale pădurilor de stepă. De la munții Urali pînă la fluviul Enisei se întinde o vale largă, plină cu desişuri de plante şi păduri, brăzdată de ape, împestrițată de limanuri și lacuri. Aceasta este aşa zisa depresiune nordică a Siberiei, cea mai exploatată regiune sub aspect agricol.

Desigur, pămînturile acestui necuprins teritoriu siberian nu sînt toate la fel de fertile. Intîlnim soluri tipice de cernoziom, altele calcaroase sau castanii, iar uneori, împrăştiate întocmai unor insulețe, soluri sărăturate, aproape de neintrebuințat în agricultură. Abundența de lunci şi păşuni naturale, precum şi de rezervoare naturale de apă înlesnesc țăranilor siberieni să crească multe animale şi păsări.

Cu toate acestea pămînturile Siberiei au fost înainte vreme foarte puțin folosite. Țăranii nu dispuneau de tehnica necesară pentru lucrarea unor mari întinderi de pămînt. Abia după victoria colectivizării agriculturii, o dată cu apariția pe cîmpiile siberiene a puternicelor maşini agricole s-a trezit la viață valea de peste Urali. Au fost cucerite mari întinderi de pămînt, au fost făcute drumuri de-a lungul şi de-a latul taigalei, au fost reconstruite aproape din nou satele siberiene.

Siberia a început să dea țării mult grîu, carne, lapte, materii prime agricole. Locuitorii Siberiei au început să ducă o viață îmbelşugată, civilizată.

Transformări deosebit de mari au avut loc în agricultura Siberiei în special în ultimii ani. In regiunea Novosibirsk au fost desțelenite aproape un milion şi jumătate de hectare; în regiunea Kurgansk peste cinci sute de mii de hectare, în regiunea Omsk, peste patru sute de mii de hectare.

Sute de mii de hectare de pămînturi noi au fost date agriculturii spre folosință şi în alte regiuni. O dată cu cucerirea pămînturilor înțelenite au fost create numeroase sovhozuri cu o înaltă mecanizare, puternice fabrici de stat pentru producerea pîinii, cărnii, laptelui, lînii. In prezent, Siberia dă țării de 2—3 ori mai multe produse agricole decît în anul 1953.

Cu toate aceste succese indiscutabile, rezervele de creştere în viitor a nivelului de dezvoltare a agriculturii Siberiei sînt deocamdată departe de a fi integral folosite. Lucrul acesta îi înțeleg foarte bine agricultorii din Siberia şi depun toate eforturile pentru a cuceri rezervele respective în timpul cel mai scurt.

ARTICOL SCRIS SPECIAL pentru „AGRICULTURA NOUĂ"

De-a lungul veacurilor, seceta a fost o mare calamitate pentru agricultorul siberian. Acum influența ei nefavorabilă se reduce tot mai mult. Folosind un bun sistem de lucrare a pămîntului, însămînțînd seminte din soiuri rezistente la secetă, folosind parazăpezi pe ogoare şi alte metode de menținere a umidității solului, țăranii din Siberia reuşesc să obțină recolte bogate şi în anii secetoşi. Una din măsurile folosite pentru menținerea umidității solului în Siberia este arătura adîncă de toamnă. In regiunea Omsk, de pildă, pentru prima dată în istoria agriculturii Siberiei, arătura adîncă a fost efectuată pe o suprafață de peste un milion de hectare. Arătura adîncă s-a efectuat în 1959 pe mari suprafețe agricole din regiunile Novosibirsk, Kurgansk şi altele.

Ca un lucru important trebuie menționat faptul că anul 1959 a fost anul aplicării unui întreg sistem de noi metode tehnice pe cîmpiile Siberiei. In anul trecut, au fost experimentate numeroase noi maşini agricole care lucrează într-un ritm mai accelerat, combinele suspendate. De asemenea au mai fost experimentate şi alte maşini care pentru Siberia, unde vara este atît de scurtă, au mare însemnătate.

O dată cu ridicarea nivelului recoltelor agricole în Siberia, se va continua desțelenirea unor noi pămînturi, desțelenirea masivelor neglijate, asanarea bălților şi limanelor, îmbunătățirea luncilor şi păşunilor naturale existente.

Pînă nu de mult, un domeniu al agriculturii siberiene rămas în urmă era creşterea vitelor. Dezvoltarea într-un ritm susținut al acestui sector era frînată de lipsa de furaje pentru hrana animalelor şi de insuficiența adăposturilor.

Problema cea mai grea, crearea unei puternice baze furajere, a fost rezolvată datorită porumbului. Această cultură care se dezvoltă la o temperatură caldă s-a adaptat treptat la condițiile Siberiei. In prezent porumbul dă recolte bogate şi în Siberia. In raionul Minusinsk, ținutul Krasnoiarsk aflat în zona înghețului veşnic, în anul 1959 de pe o suprafață de peste treisprezece mii de hectare s-au realizat în medie 30.000 kg de porumb pentru siloz la hectar. Acum, „regina cîmpurilor" se cultivă în întreaga Siberie. Cultura porumbului se va dezvolta pe viitor şi mai mult.

Acum se duce o intensă acțiune de construire a clădirilor necesare pentru creşterea animalelor şi păsărilor.

CU SPRIJINUL UNIUNII SOVIETICE

Se ridică barajul înalt de la Assuan

De curînd, în oraşul Assuan din Regiunea Egipteană a Republicii Arabe Unite, într-un cadru festiv, în prezența a numeroşi oaspeți străini, a fost pusă piatra de temelie a barajului înalt de la Assuan, care va fi construit de inginerii şi muncitorii sovietici şi egipteni, cu ajutorul material şi tehnic al Uniunii Sovietice.

Ce va reprezenta pentru Regiunea Egipteană a R.A.U. barajul înalt de la Assuan? Pentru a ne da seama ce va reprezenta el, să facem mai întîi o scurtă schiță geografico-economică a acestei regiuni a globului pămîntesc.

Regiunea Egipteană R.A.U. este o țară în care de mii şi mii de ani viața a pulsat şi continuă să pulseze din plin doar de-a lungul malurilor Nilului, marele fluviu care brăzdează de la un capăt la altul țara. Pe această îngustă fîşie de pămînt e apă din belşug şi creşte o vegetație bogată. Şi pe această fîşie trăiesc aproape 90 la sută din toți locuitorii țării. In rest se întind deşerturi nemărginite, care ocupă nu mai puțin de 96 la sută din întreaga suprafață a țării.

După cum vedem, suprafața pămîntului arabil din această țară este extrem de mică, Regiunea Egipteană a R.A.U. ocupînd în această privință unul din cele din urmă locuri din lume. Fireşte că rodul pe care-l poate da acest pămînt nu este îndestulător, dacă ne gîndim că 70 la sută din locuitorii țării trăiesc din agricultură. Şi cum ar putea fi oare îndestulător, cînd aici revine pe cap de locuitor de 11 ori mai puțin pămînt arabil decît în Europa!

Pentru Regiunea Egipteană a R.A.U. problema extinderii suprafețelor arabile este o problemă vitală, de a cărei rezolvare depinde dezvoltarea economică a țării şi ridicarea nivelului de trai al poporului. Pentru rezolvarea acestei probleme este nevoie să se valorifice noi pămînturi şi să se folosească cu mai mult efect pămînturile cultivate.

De-a lungul veacurilor, poporul egiptean a dus o luptă necontenită cu deşertul, cucerind alte şi alte pămînturi pentru agricultură în Valea Nilului şi creînd unul din cele mai mari sisteme de irigație din lume. (Trebuie spus că în această regiune sînt precipitații puține şi singura sursă de irigație o oferă Nilul). Lupta aceasta continuă. Ea continuă prin construirea unui nou şi puternic sistem hidroenergetic, a barajului înalt de la Assuan.

Barajul înalt de la Assuan va fi unul din cele mai mari baraje din lume. El va avea o înălțime de 110 metri şi o lungime de 5.000 metri. Capacitatea proiectată a bazinului de acumulare va fi de 130 miliarde metri cubi de apă. Acest mare rezervor va permite să se folosească în perioadele de secetă excedentul de apă format în perioada revărsărilor şi totodată să se apere Valea Nilului de inundații în timpul revărsărilor.

Să revenim acum la întrebarea: ce va reprezenta barajul înalt de la Assuan pentru Regiunea Egipteană a R.A.U.? Acest baraj va aduce mari foloase țării în vederea dezvoltării economice a acesteia. El va da o mare cantitate de energie electrică ieftină, fapt în urma căruia se vor crea condiții pentru dezvoltarea rapidă a industriei, pentru construirea de noi întreprinderi industriale. Totodată se vor îmbunătăți şi condițiile de navigație pe Nil.

Barajul de la Assuan va avea o uriaşă importanță pentru agricultura țării. Prin construirea lui se aşteaptă ca suprafața arabilă a țării să sporească cu aproximativ 2 milioane fedani (1 fedan = 0,4 ha), adică cu o treime. Tot pămîntul arabil din Regiunea Egipteană va fi îndestulat cu apă chiar şi în anii în care nivelul apelor Nilului este scăzut. Pe o suprafață de 700.000 fedani se va asigura apă suficientă pentru cultivarea orezului. O suprafață aproximativ egală cu cea de mai sus va fi irigată în tot cursul anului.

In fața acestor minunate perspective este lesne de înțeles înalta prețuire pe care o arată poporul Republicii Arabe Unite față de ajutorul dezinteresat dat de Uniunea Sovietică pentru dezvoltarea economică a țării sale.

I. B.

Pentru o mai bună folosire a resurselor de apă în R. Cehoslovacă

In Republica Cehoslovacă s-a dus în ultimii ani o rodnică muncă pentru studierea resurselor de apă ale țării, în scopul unei mai bune folosiri a lor în vederea sporirii recoltelor agricole. A fost cercetat întreg teritoriul țării constatîndu-se că 1,5 milioane hectare de pămînt au apă din belşug, în vreme ce 0,5 milioane hectare suferă de lipsă de apă.

In baza lucrărilor efectuate s-au elaborat o serie de proiecte în vederea alimentării cu apă a regiunilor secetoase şi pentru executarea de lucrări de hidroameliorații în zonele inundabile. In toamna anului trecut, s-a desfăşurat în țară o mişcare cu adevărat a întregului popor pentru punerea în practică a proiectelor elaborate.

Satele primesc un mare ajutor din partea oraşelor. Aproape 1.000 de specialişti au fost eliberați din alte munci pentru a participa la lucrările de hidroameliorații. Uzinele au dat satelor în folosință provizorie felurite maşini — escavatoare, buldozere, maşini de săpat şanțuri ş.a.

Vizita în India a lui K. Voroşilov, F. Kozlov şi E. Furțeva

Răspunzînd invitației preşedintelui Indiei, Prasad, la 20 ianuarie a sosit la Delhi K. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.. La Delhi au sosit de asemenea, la invitația guvernului Indiei, F. Kozlov, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi E. Furțeva, deputată în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Conducătorii Indiei au făcut o călduroasă primire înalților oaspeți sovietici. Pe aeroport ei au fost întîmpinați de preşedintele Indiei R. Prasad, primul ministru Nehru, de miniştri ai guvernului central, deputați ai parlamentului Indiei, de întregul personal al instituțiilor şi organizațiilor sovietice din Delhi în frunte cu ambasadorul I. Benediktov, de şefii reprezentanțelor diplomatice acreditați în India, de ziarişti şi numeroşi locuitori din Delhi.

In numele poporului sovietic, K.E. Voroşilov a transmis marelui popor indian un salut cordial şi cele mai bune urări. Prietenia de nezdruncinat dintre India şi U.R.S.S., a arătat K.E. Voroşilov, se bazează pe deplina egalitate în drepturi şi pe respectul reciproc, pe neamestecul în treburile interne, pe năzuința Uniunii Sovietice şi Indiei spre întărirea păcii şi dezvoltarea colaborării paşnice reciproc avantajoase, pe interesul comun în lichidarea rămăşițelor ruşinosului sistem colonial.

In cuvîntarea sa, K.E. Voroşilov a scos în evidență eforturile deosebite făcute de guvernul şi întregul popor sovietic pentru a împiedica declanşarea unui război. Acum, a spus între altele preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Uniunea Sovietică a făcut încă un pas înainte, de o excepțională importanță în lupta pentru pace, a efectuat unilateral o nouă şi uriaşă reducere a efectivului forțelor sale armate.

Salutînd în mod cordial pe K.E. Voroşilov, R. Prasad, preşedintele Indiei, a arătat, între altele, că cele două țări s-au apropiat mult în ultimii ani. Conducătorii țărilor noastre, a spus el, au făcut schimburi de vizite şi datorită acestora şi altor schimburi reciproce am început să cunoaştem şi să înțelegem modul de viață şi de gîndire al fiecăruia dintre noi.

Actuala vizită a solilor poporului sovietic în India, convorbirile cu oamenii de stat indieni, întîlnirile cu talentatul şi harnicul popor indian vor sluji desigur la întărirea continuă a înțelegerii şi prieteniei dintre popoarele celor două țări.

Popoarele înfierează provocările fasciste din Germania occidentală

In presa din țările capitaliste apar zilnic diferite ştiri din care reiese că autoritățile polițieneşti vest-germane ocrotesc şi sprijină organizațiile neofasciste din Germania occidentală. Acest lucru este dovedit de mii de fapte concrete petrecute în oraşele şi satele Germaniei occidentale.

Nu de mult, în Hamburg a avut loc o adunare organizată de Partidul german al Reichului, care este un partid neofascist. Pentru ca această adunare să poată avea loc, şi pentru a nu fi „tulburată" de nimeni, autoritățile polițieneşti au pus la dispoziția manifestanților numeroase detaşamente de polițişti.

Foarte zeloşi în acțiunea de asigurare a liniştei adunării neofasciste, polițiştii au mers pînă acolo, încît au arestat numeroşi cetățeni paşnici care şi-au arătat dezacordul față de acțiunile huliganice şi provocatoare ale neofasciştilor.

Cu totul altfel se poartă însă polițiştii cînd este vorba de manifestări antifasciste şi antirăzboinice.

Atunci cînd oamenii iubitori de pace se adună să manifesteze împotriva acțiunilor antisemite şi huliganice ale elementelor fasciste, polițiştii germani nu şovăie să ia măsuri de represiune. Aşa s-a întîmplat, de pildă, în raionul Charlottenburg din Berlinul occidental, unde un număr de peste 3.000 de cetățeni au ținut un miting, înfierînd manifestările fasciste care au avut loc în Germania occidentală şi în Berlinul de vest. Plini de furie, polițiştii i-au atacat pe participanții la miting, lovindu-i cu bastoanele şi arestînd pe foarte mulți dintre ei.

Aşa cum relatează agenția engleză de presă Reuter, în ciuda teroarei sălbatice a polițiştilor, un grup de studenți arestați le-a strigat: „Sînteți cu toții nazişti!" „Gestapo nazist!".

Demascați de opinia publică mondială, conducătorii de la Bonn încearcă să ascundă adevărul despre cele petrecute în Germania occidentală. Ceva mai mult. Ei se dedau la maşinațiuni murdare şi falsuri, înscenînd felurite provocațiuni, de felul celor pe care le înscenau şi hitleriştii.

Unul dintre aceste falsuri este constituit de declarația lui Strauss, ministrul de război de la Bonn, care a afirmat că manifestările fasciste din Germania occidentală, sînt „o parte a ofensivei comuniste". Şi pentru ca declarațiile lui Strauss să poată fi crezute, serviciul de spionaj vest-german a confecționat şi nişte acte false. Metoda aceasta se aseamănă — ca două picături de apă — cu cea folosită de hitlerişti în 1933, cînd au incendiat Reichstagul şi au dat vina pe comunişti. Nu încape îndoială că acuma, ca şi atunci, opinia publică mondială va şti să dea la iveală învelişul acestei afaceri murdare şi va înfiera cu toată puterea pe ațîțătorii la noi tulburări în Europa şi în lumea întreagă.

Forțele păcii sînt uriaşe; orice vor încerca adepții războiului va fi zădărnicit. Pacea e scumpă omenirii şi popoarele vor face totul ca s-o apere.

Vaste observații ştiințifice ale unei nave sovietice

MOSCOVA (Agerpres). — TASS. De pe bordul navei ştiințifice sovietice de expediție „Voeikov" s-a anunțat prin radio:

Nava care a părăsit la 10 ianuarie țărmurile Uniunii Sovietice se află într-o cursă lungă de cercetări. In partea de vest a Oceanului Pacific au început vaste observații ştiințifice. La 17 ianuarie de pe bordul navei „Voeikov" s-a procedat pentru prima oară la lansarea unei rachete meteorologice.

Navigația se desfăşoară în condițiile unor furtuni continue. Ele nu se potolesc de opt zile, ajungînd la o tărie de 8—12 grade. In ciuda furtunii, observațiile meteorologice, aerologice şi oceanologice se efectuează fără întrerupere zi şi noapte.

Societățile monopoliste domină satul japonez

Vechile datini populare din Japonia medievală amintesc de obiceiul cumplit de a duce la cimitir pe bătrînii care nu mai puteau să lucreze, deşi aceştia erau încă în viață. In satul japonez neînchipuit de sărac, asemenea întîmplări s-au petrecut secole de-a rîndul, consfințind nu numai o datină înfricoşătoare ci şi o tristă realitate socială.

Infrîngerea şi distrugerea militarismului japonez în cel de-al doilea război mondial a influențat unele schimbări în bine şi în satul japonez. In anii 1946—1949, sub presiunea maselor țărăneşti şi a tuturor forțelor democratice din țară, în Japonia s-a înfăptuit o reformă agrară care a determinat reîmpărțirea pămînturilor şi totodată schimbări importante în structura relațiilor de clasă din satul japonez. Prin această reformă a fost lichidată marea proprietate moşierească asupra pămîntului, căci prin lege s-a hotărît ca moşierii să nu posede loturi de pămînt mai mari de 3 te. Astfel, după efectuarea reformei agrare figura centrală la sate a devenit țăranul cu gospodărie individuală.

In țară există circa 6.043.000 gospodării țărăneşti, iar în agricultură lucrează 16 milioane şi jumătate de persoane ceea ce reprezintă 42 la sută din întreaga populație aptă de muncă.

Actuala compoziție a satului japonez este următoarea: muncitorii agricoli care lucrează în agricultură şi silvicultură. După unele date mai vechi aceştia se cifrează la circa 525.000. Dintre ei 160.000 se angajează pe timp de un an ca argați, ceilalți trebuie să caute de lucru ca sezonieri, zilieri etc. Aceştia îndeplinesc munci foarte grele atît în agricultură cît şi în silvicultură, fiind plătiți cu un salariu fix care este mult mai mic decît salariul mediu al unui muncitor din industrie.

In Japonia țăranii săraci, cei care nu pot să-şi asigure existența numai din agricultură ci sînt nevoiți să lucreze şi ca sezonieri, reprezintă peste 60 la sută din numărul total al gospodăriilor țărăneşti. Ei muncesc din greu şi pe ogorul lor şi la exploatări forestiere, se ocupă cu pescuitul, se angajează ca hamali, în industrie, pretutindeni unde pot obține cîțiva yeni (moneda națională).

Țăranii mijlocaşi reprezintă aproximativ 30 la sută din numărul total al țăranilor japonezi. Ei se pot oarecum întreține muncind pe pămîntul propriu, dar după terminarea muncilor agricole nu pregetă să se angajeze ca muncitori, căci majoritatea țăranilor japonezi nu-şi pot duce traiul fără să arendeze pămînt străin sau fără să presteze o muncă de sezon, să se ocupe de un meşteşug ori altceva.

Ca orice reformă efectuată pe o bază capitalistă, reforma agrară din Japonia nu a putut să rezolve satisfăcător situația țărănimii japoneze, să determine un avînt al producției agricole şi să îmbunătățească situația milioanelor de țărani. Ziarele japoneze relatează că țăranii sînt crunt jefuiți de societățile monopoliste care le vînd îngrăşăminte, utilaje şi maşini agricole la prețuri neomeneşti, de speculă. Vînzînd țăranilor îngrăşăminte chimice în valoare de 169 miliarde yeni capitaliştii au obținut, într-un singur an, un profit de 13,9 miliarde yeni. Aceleaşi societăți au vîndut îngrăşăminte în străinătate cu 30 la sută mai ieftin decît țăranilor japonezi.

Astăzi este un fapt de netăgăduit că după reforma agrară exploatatorul principal şi direct al țăranilor japonezi nu mai este moşierul-arendaş, ci capitalistul monopolist. Eliberîndu-se deci de sub jugul moşieresc, țăranii japonezi au devenit obiectul de jaf al capitalului monopolist.

Faptul că prețurile agricole pe piață scad cu fiece an, că piața japoneză este inundată de o mare cantitate de produse agricole americane, că impozitele pe gospodăria țărănească au crescut mult, statul favorizînd păturile înstărite ale țărănimii, înțelegem că soarta țărănimii muncitoare din Japonia se agravează pe an ce trece. In anul 1956, de exemplu, veniturile obținute de fiecare gospodărie țărănească de pe urma cultivării orezului au scăzut, față de anul 1955, cu 9 la sută. Păturile cele mai sărace ale țărănimii se îndatorează tot mai mult, iar o parte însemnată ruinîndu-se pleacă să îngroaşe rîndurile şomerilor industriali.

Nici situația mijlocaşilor nu este, în general, mai fericită. Mulți dintre ei, împovărați de impozite, lipsiți de sprijinul statului, jefuiți de monopolurile japoneze şi americane aflate în strînsă cîrdăşie, şi-au vîndut o parte din pămînt devenind țărani săraci.

In Japonia fiecare gospodărie țărănească cu pămînt puțin caută să ia în arendă o cît de mică bucată de pămînt. Foştii moşieri şi chiaburi se folosesc din plin de această situație: ei dau pămîntul în arendă în loturi cît mai mici şi după bunul lor plac, folosindu-se de un articol al legii agrare ei desfac deseori contractul de arendă şi refuză să-l mai înnoiască. In schimb ei arendează aceste suprafețe la prețuri de speculă.

In ultimii ani arenda „la negru" ia proporții tot mai mari. Neputînd să se întrețină numai din agricultură numeroşi țărani caută munci de sezon. Dacă în anul 1947 numărul gospodăriilor țărăneşti care lucrau nemijlocit în agricultură era de 55,4 la sută, în anul 1956 el s-a redus la 34,8 la sută. In satul japonez de după reforma agrară stabilitatea şi trăinicia gospodăriei țărăneşti nu mai depinde atît de întinderea suprafețelor agricole, cît de venitul obținut din munci auxiliare, de sezon.

Păturile exploatatoare de la sate nu au de ce se plînge de actuala situație a țărănimii japoneze. Ele sînt avantajate atît prin felul de stabilire a impozitelor cît şi prin sistemul de livrare a orezului. Gospodăriile chiabureşti, împiedicate prin lege ca şi cele moşiereşti să depăşească o suprafață de 3 te, obțin venituri foarte mari acum din arendarea pămîntului, a utilajului agricol, animalelor de muncă, păşunilor, pădurilor, din credite.

Totodată chiaburii şi foştii moşieri investesc cu promptitudine capitalul şi în alte ramuri ale economiei.

Faptul că reforma nu s-a extins şi asupra pădurilor, izlazurilor şi terenurilor nearabile măreşte posibilitățile moşierilor de a exploata. In Japonia mai sînt terenuri înțelenite, nelucrate, aflate în proprietatea statului, a mînăstirilor, băncilor, proprietate particulară, sau destinate bazelor militare americane, reprezentînd peste 5,5 milioane te. Folosirea acestei uriaşe rezerve funciare ar face să se mărească de 2 ori suprafața pămînturilor lucrate, ar ridica considerabil nivelul de trai al țărănimii şi poporului japonez, ar echilibra economia zdruncinată şi lipsită de perspective a țării, ar da de lucru imensei rezerve de forță de muncă.

Guvernul japonez este preocupat însă să înfăptuiască o politică internă şi externă antinațională, de inspirație americană. Recent la Washington a fost semnat un nou tratat de securitate japono-american care prevede accelerarea remilitarizării Japoniei pregătirea acestei țări pentru a deveni principala forță de şoc a imperialiştilor americani în Asia şi în regiunea Oceanului Pacific. Bineînțeles că acest tratat ascunde grave primejdii şi va avea consecințe din ce în ce mai grave pentru poporul japonez.

LUCIAN CURSARU

SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

Pentru promovarea elementelor tinere de la sate

Pe marginea adunării secției de ciclism de la „RECOLTA"

Despre activitatea cicliştilor de la clubul sportiv „Recolta" am mai scris la rubrica noastră de sport, arătînd că în rîndul acestora activează o serie de elemente tinere şi talentate, cum sînt **Nicolae Chiriacescu, V. Vasilescu, Adrian Bănuță, Marin Mageanu, Petre Neacşu, Ion Dedu** etc. Ei au reuşit în cursul anului trecut, să obțină o serie de rezultate frumoase, ceea ce a făcut ca la adunarea generală a secției care a avut loc zilele trecute, să fie evidențiați, alături de cicliştii mai experimentați, ca **N. Ştepanian, Gh. Neagoie, D. Stănescu** şi alții.

In raportul de activitate prezentat de antrenorul C. Grigoriu, s-a arătat că cei 26 de membri ai secției de ciclism a clubului sportiv „Recolta" (dintre care 14 ciclişti activează la categoria avansați şi 12 la categoria juniori), au participat anul trecut la 29 concursuri oficiale organizate de diferite cluburi şi de federația de specialitate. La aceste concursuri ei au ocupat de 7 ori locul I, de 8 ori locul II, de 9 ori locul III, de nenumărate ori locul IV, V, şi VI. De asemenea, pe echipe, au ocupat de două ori locul I, de 8 ori locul II, de 8 ori locul III, etc.

In general, s-a subliniat că față de anul 1958 nivelul sportiv al membrilor secției de ciclism a crescut simțitor. Aici trebuie să arătăm că o parte dintre aceştia sînt începători şi că ei nu aveau cunoştințe suficiente şi o pregătire fizică necesară unui bun ciclist. Aceste elemente au fost acumulate în urma unei minuțioase pregătiri care a început în luna ianuarie 1959, şi rezultatul s-a văzut apoi, cînd cicliştii au cîştigat, pe echipe, primele 3 competiții de ciclocros. Ca urmare a frumoaselor rezultate la competiții, cicliştii Marin Mageanu, Roly Eschenazi, Ion Neagoie etc. au obținut norme de categoria I-a, iar tinerii ciclişti Petre Neacşu P. Mitroi, N. Chiriacescu, au obținut norme de categoria a II-a.

O preocupare de seamă a conducerii secției de ciclism a fost ridicarea nivelului politic şi educarea sportivilor. Acest lucru s-a făcut prin participarea membrilor secției la cursurile de învățămînt politic şi la şedințele secției, fapt care a dat rezultate bune. Membrii secției de ciclism au participat la toate manifestările şi acțiunile obşteşti organizate de clubul sportiv „Recolta". De asemenea, ei au avut o comportare disciplinată în activitatea competițională de anul trecut.

Au fost însă şi o serie de sportivi care nu s-au străduit să aibă o comportare bună în concursurile la care au participat. Unii sportivi, cum au fost Ştefan Soare, I. Cojocaru, N. Stamate, B. Prohninschi etc. n-au dat importanță antrenamentelor din perioada de primăvară şi vară, fapt care a făcut ca la ultimele competiții să se claseze pe locurile codaşe. Acest lucru desigur că a scăzut din prestigiul cîştigat de echipa „Recolta" la primele competiții ale anului 1959.

Acum, cînd ne aflăm la începutul unui nou an competițional, conducerea secției de ciclism va trebui să se preocupe de remedierea lipsurilor constatate în activitatea desfăşurată anul trecut.

Ar fi bine ca antrenorul C. Grigoriu şi conducerea clubului sportiv „Recolta" să împrospăteze şi să mărească numărul membrilor secției de ciclism cu elemente tinere din mediul sătesc din regiunea Bucureşti. In asociațiile sportive ale gospodăriilor agricole de stat şi gospodăriilor colective ca şi cele care activează pe lîngă centrele mecanice şi S.M.T.-uri sînt o serie de elemente tinere şi talentate care îndrăgesc sportul cu pedale. Aceste elemente trebuiesc urmărite şi sprijinite să participe la competițiile cu caracter republican. Şi aici putem reaminti că la concursul de ciclism dotat cu „Cupa primăverii", care s-a desfăşurat în luna martie a anului 1959, la proba de biciclete oraş, primul loc a fost ocupat de **Alex. Năstase** de la G.A.S. Măineasa, raionul Snagov.

Asemenea rezultate frumoase au obținut şi alți ciclişti din mediul sătesc care au participat la concursurile din cadrul Spartachiadei tineretului.

Deci, iată că la sate sînt elemente tinere cu frumoase calități pentru acest sport. Insă, acestea trebuiesc descoperite şi îndrumate. Şi desigur, că asociațiile şi cluburile sportive nu vor avea decît de cîştigat, mărindu-şi numărul sportivilor din secțiile de ciclism cu elemente tinere şi dornice să practice această frumoasă disciplină sportivă.

M. LERESCU

Se acordă o atenție deosebită culturilor de toamnă

(Urmare din pag. 1-a)

hectare unde densitatea firelor la metru pătrat este de numai 210—410 ca şi pe suprafețele cultivate cu soiuri de grîu de mare productivitate s-au luat măsuri să fie aplicate îngrăşăminte azotoase.

In acest scop au şi fost asigurate 1300 de tone de îngrăşăminte azotoase. Acțiunea de împrăştiere a acestor îngrăşăminte urmează a se începe de îndată, la desprimăvărare. De asemenea încă de pe acum în gospodăriile de stat din această regiune s-au asigurat cantitățile necesare de insectofungicide necesare combaterii atacului de zabrus.

Şi în cadrul Trustului Gostat Iaşi au fost îndeplinite sarcinile date de către Departament cu privire la cercetarea stării de vegetație a culturilor şi buna lor întreținere pe timpul iernii.

Aci s-a stabilit că 3.500 de hectare cultivate cu grîu sînt pînă acum foarte bune, 8.000 de ha bune, 7.500 de ha au primit calificativul potrivit, iar 2.923 de ha, slab. Pe parcelele unde din pricina toamnei lipsite de precipitații grîul nu este viguros, s-au luat toate măsurile necesare bunei îngrijiri a culturilor, pînă în primăvară: tarlalele cu grîu mai slab vor fi îngrăşate suplimentar începînd de la sfîrşitul lunii februarie. Maiştrii de cultură au fost îndrumați ca în caz de exces de umiditate să se tragă în jurul tarlalelor brazde adînci cu ajutorul plugului care să ajute la scurgerea apei, iar în cazul acoperirii semănăturilor cu polei sau cu gheață provenită din cauza excesului de umezeală care ar putea îngheța la suprafață, să fie folosiți tăvălugi grei inelați cu care să spargă crusta. De asemenea, s-au luat măsuri în caz de etiolare sau încingere a plantelor, ca urmare a unui strat prea mare de zăpadă aceasta să fie tăvălugită.

O grijă deosebită pentru controlarea vegetației culturilor şi pentru întreținerea lor în cursul iernii se acordă şi în gospodăriile de stat din regiunea Cluj. La gospodăriile de stat Cămăraş, Poiana, Cipău şi multe altele grîul se prezintă foarte bine. In aceste unități s-au luat măsuri pentru ca culturile de păioase de toamnă să fie bine întreținute.

In unele gospodării de stat din regiunea Constanța cum sînt cele din Jegălia, Cobadin, Izvoru, Costache Burcă aplicare îngrăşămintelor suplimentare azotoase a şi început, dar aceasta constituie acum o greşeală: plantele pornind în vegetație, sucul celular se poate dilua, firele de grîu se decălesc, iar la primul eventual ger pot îngheța. De aceea aplicarea îngrăşămintelor trebuie făcută la desprimăvărare.

In scopul combaterii cărăbuşului de Dobrogea (Anoxia) săptămîna aceasta la Trustul Gostat Constanța vor fi instruiți delegați din gospodării, pentru ca la rîndul lor aceştia să-i şcolarizeze pe muncitorii care vor participa la această acțiune, ce va începe în primul rînd în raionul Hîrşova.

Toate acestea sînt lucruri bune.

Trebuie însă subliniat că nu în toate Trusturile Gostat se acordă aceeaşi atenție urmăririi stării de vegetație a culturilor. Abia în ziua de 19 ianuarie Trustul Gostat Bucureşti a cerut unităților în subordine să răspundă asupra acestei situații. De asemenea, Trusturile Gostat Bacău, Baia Mare, Cluj şi Timişoara, nici pînă acum n-au trimis Direcției producției vegetale din Departamentul Gostat datele necesare cu privire la înfrățirea grîului, stadiul culturilor la intrarea în iarnă etc. cuprinse în registrul tehnic al culturii grîului.

De aceea este necesar ca în toate regiunile Trusturile Gostat să îndrume şi să controleze cu spirit de răspundere cum se munceşte în unități în scopul bunei întrețineri a culturilor de toamnă, ce măsuri s-au luat ca aceste culturi să se dezvolte bine şi să dea recolte bogate în acest an.

Şi aceasta cu atît mai mult cu cît gospodăriile de stat şi-au luat angajamentul să obțină în 1960 producții cu mult mai mari față de anul trecut.

ION DRINCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția şi Administrația: Piața Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".